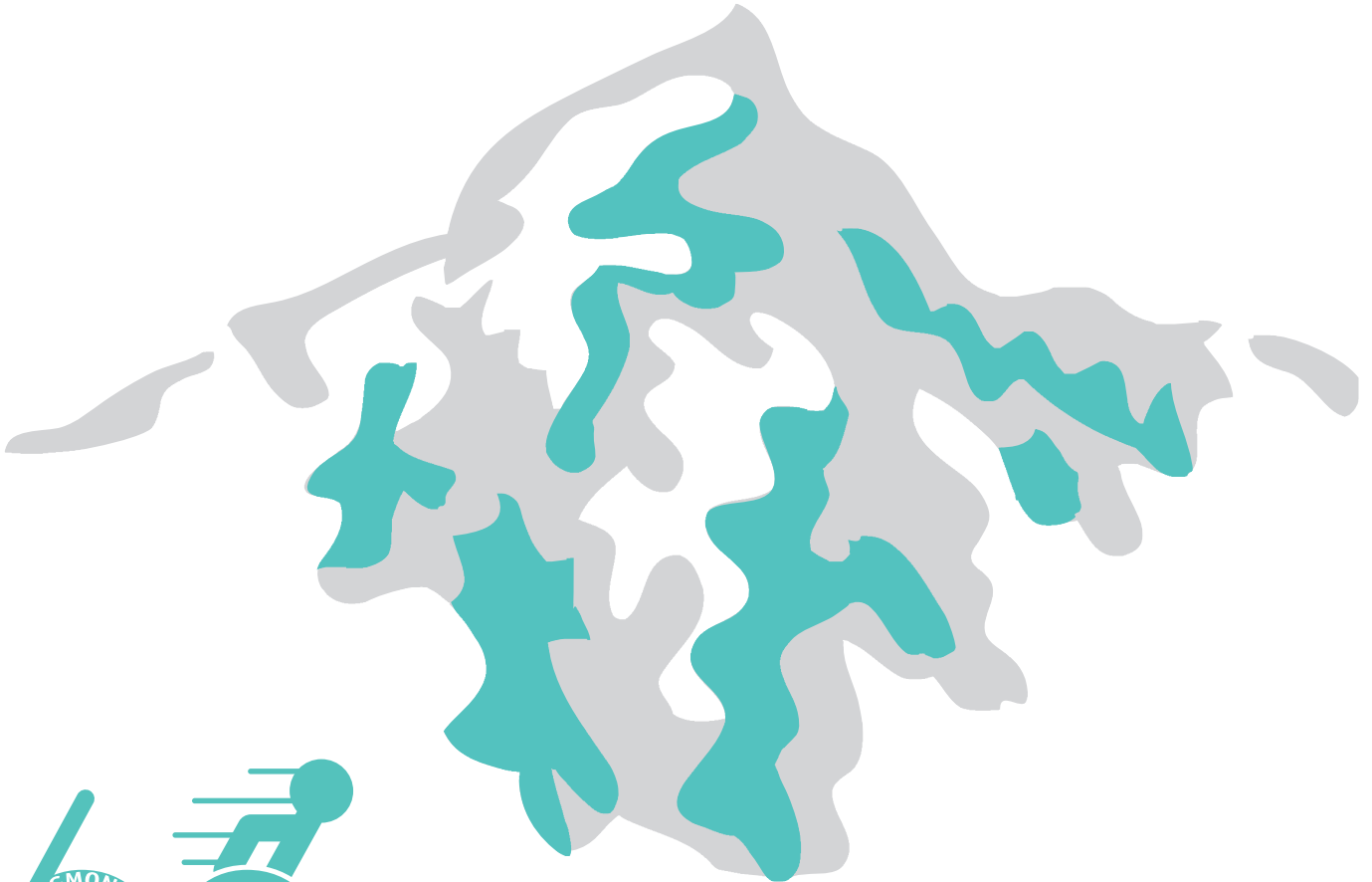

egmont
højskolen

Årsskrift 2016

Udgivet af:

Egmont Højskolen og
Egmont Højskolens Elevforening

Redaktion:

Ole Lauth
Annie Christensen
Eva Carlslund
Kasper Rander
Michael Pedersen
Stevie Kørvell

Egmont Højskolen

Villavej 25, Hou
8300 Odder
tlf. 87 81 79 00
fax 87 81 79 79
giro 5 48 21 43
mail@egmont-hs.dk
www.egmont-hs.dk

Elevforeningen

v/Jens Bork
Vestervænget 39
7323 Give
tlf. 75 73 19 95
elevforening@egmont-hs.dk
elevforening.egmont-hs.dk

Tryk

Johansen Grafisk
Niels Kjeldsens Vej 25
7500 Holstebro

December 2016

Årsskrift
2016

Indhold

Tanker fra en skaldepande	5
Året, der gik	9
Ole Lauth fejrer 25-års jubilæum!	22
En festlig fejring af skolens jubilæum	24
De vanføre og højskolen	26
Projekt Livskraft.	32
Fra enkesæde til højskole	36
Egmont Højskolen modtager Bevica Fondens Tilgængelighedspris ...	40
Vandringer på Egmont Højskolen	42
Vandremarathon.	43
Egmont højskolen på caminoen	46
Egmont højskolen på camønoen.	48
Hærvejen – chancen for at se ind i sig selv.	50
Udvidelser og ombygning	52
Tillykke med de 60.	54
Elevforeningen – Siden sidst	56
Elevstævnet 2016	58
Elevforeningens bestyrelse	59
Jubilarer 2016.	60
Elevhold forår 2016	62
Elevhold efterår 2016	63
Skolens bestyrelse	64
Skolens ansatte pt.	65
Rejse- og elevlegat	66

Tanker fra en skaldepande

**»For et friere, rigere
og mere trygt Danmark«**

VLAK

»Frihed er det bedste guld«

Denne sang blev ofte sunget på højskolen i min barndom. Sangen fra 1400-tallet giver 8 bud på, hvad frihed er. Frihedsbegrebet var udgangspunkt for mange diskussioner. Det ungdommelige og lidt naive synspunkt var f.eks., at når der ikke måtte drikkes spiritus på hverdage, og når man ikke kunne få lov til at sove så længe man ønskede, så kunne der ikke være tale om FRIHED.

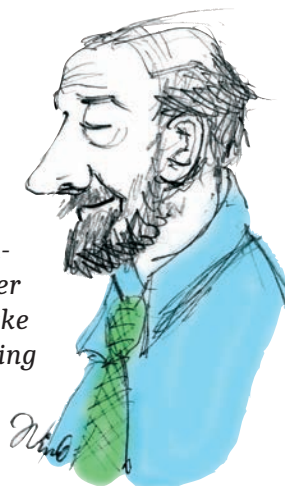
I regeringsgrundlaget for VLAK regeringen bliver det slået fast, at vi skal have et friere, rigere og mere trygt Danmark. I præambelen bliver det udvidet til: *Vi vil udvikle Danmark til fremtiden. Og vi vil tage afsæt i det solide fundament, vi har. Et fundament, som udgøres af vores fælles, danske værdier: Frihed, frisind, tryghed og ligeværd.*

At undervise i og samtale om begrebet FRIHED på en højskole er væsentligt, og det har det været, siden den første højskole blev oprettet i Rødning i 1844. Det er først, når FRIHED bliver et issue (det hedder emne på »nysprog«), at eleverne opdager, at frihed ikke er noget entydigt - der er mange friheder.

Hvert år op til Grundlovsdag tager vi en tour de force gennem grundloven, og interessant nok

ved eleverne, at man ikke ubegrundet kan blive sat i fængsel: \$71 stk. 1. Den personlige frihed er ukrænkelig. Ingen dansk borger kan på grund af sin politiske eller religiøse overbevisning eller sin afstamning underkastes nogen form for frihedsberøvelse. I det hele taget er vores elever ret bevidste om hele kapitel 8 i grundloven. Ejendomsrettens og boligens ukrænkelighed er de bestemt bevidste om. Også at vi har tanke-, tros- og forsamlingsfrihed kan konkretiseres. F.eks. havde vi sidste år en elev, som havde deltaget i demonstrationen i 2012, hvor politiet tog det tibetanske flag fra demonstranterne, da den kinesiske statsleder besøgte København. Nogle elever mente, at det er ok at begrænse ytrings- og forsamlingsfriheden, hvis danske handelsinteresser kan lide skade! Det satte gang i debatten.

Også boligens ukrænkelighed har ofte været til debat her på højskolen. Er et elevværelse en bolig eller blot et rum med en seng, som eleven låner i en periode ligesom på et hotel. Eller er et højskoleværelse en ukrænkelig bolig? Hvad skal vi gøre, hvis en elev ikke har vist sig uden for værelsesdøren en hel dag, og heftig banken ikke besvares. Måske har jeg krænket elevens personlige frihed og boligens ukrænkelighed, men

jeg har i mine 25 år låst flere værelsesdøre op og i de fleste tilfælde fundet en tom seng og et mennesketomt værelse. En gang låste jeg op til en elev, som var så afkræftet, at han ikke kunne besvare vores banken. Hvor går grænsen mellem omsorgssvigt og krænkelse af fundamentale frihedsrettigheder?

Det er sikkert bemærket, at skolen den 1. november kunne fejre 60-året for skolens etablering. I den anledning har jeg været i de gamle Vanførelblade, og samlingen fra 1956 var Susanne Olsen så venlig at overbringe mig. I augustnummeret fra 1956 er der aftrykt et foredrag, min far holdt i juni 1956 for Vanføreforeningens repræsentantskab på feriehuset Holsatia. Det var ved det møde, foreningens repræsentantskab skulle tage stilling til, om feriehuset i 5-6 måneder om året skulle overgå til folkehøjskole.

Det væsentligste argument for at oprette en højskole for mennesker med handicap finder jeg i følgende citat: ... Imidlertid er det den moderne revalideringstanke, der har gjort det naturligt også at rette søgelyset mod højskolen, når det drejer sig om at finde muligheder for at forvandle den vanføres inaktive tilværelse til et liv i arbejde.

Det har for mig været ganske naturligt i højskolen at se et virksomt instrument til dette formål. Min egen udvikling satte mig på sporet. Jeg oplevede selv dette at være sat udenfor, at blive betragtet som anderledes end alle andre. Så længe jeg gik i skole, bemærkede jeg næppe selv min egen invaliditet, der blev jo stillet samme krav til mig som til alle andre, krav, som jeg måtte honorere. Men da skolen var forbi, blev det anderledes. Jeg var sat udenfor. Der var ingen, det havde brug for

mig. Ingen troede på, at jeg ville kunne præstere et stykke arbejde, et synspunkt, som jeg slutteligt selv accepterede. Mit tilfælde var typisk; jeg var sat udenfor det fællesskab, som andre mennesker har i arbejdet.

Denne situation ændrede sig imidlertid afgørende efter et højskoleophold. Dels fik jeg nyt mod til endnu engang at gøre et forsøg på at få et job, og dels – og det var det afgørende – skønnede andre mennesker, at når jeg havde kunnet klare mig på en højskole, ville jeg vel også kunne påtage mig et stykke arbejde. Efter nogle læreår fandt jeg så et blivende virke indenfor højskolen.

Der findes sikkert adskillige, som vil betragte det som et postulat, at et højskoleophold kan opfattes som en rehabiliteringsforanstaltning. Men lad os et øjeblik se på højskolens historie. Måske vil det klare forholdet. Højskolens primære opgave er – og har altid været – at gøre folk livsduelige, det vil sige: lære dem at magte tilværelsen. Det kan dreje sig om det mere profane – at bibringe eleverne de kundskaber og den indsigt, der sætter dem i stand til at påtage sig større opgaver, end de kunne før højskoleopholdet. Men det kan også dreje sig om det rent åndelige for eleverne – at berette om menneskelivets vilkår og vanskeligheder, for derigennem at gøre de pågældende mere livsduelige. Sætte dem i stand til mere fuldkomment at magte tilværelsen. Dette var sigtet i højskolens barndom – og har været det indtil denne dag.

Min far blev sat fri eller fik sin frihed ved at få et arbejde, ved at påtage sig en opgave. Det er jo besynderligt, at man bliver fri ved at påtage sig en opgave. Min morfar, som var smed i Lørup ved Ringe, kunne som god grundtvigianer forklare

dette besynderlige, at fri bliver man, når man forpligter sig overfor næsten/ fællesskabet. I konkret handling påtog han sig en række frivillige hverv i det lokalsamfund, han var en del af.

Ved skolens start den 1. november 1956 var der ingen regler. Eleverne blev betragtet som voksne, myndige og frie individer. Deres frihed skulle ikke begrænses af regler. Da julen nærmede sig, var to piger blevet gravide, og flere elever kunne ikke komme op om morgenen på grund af et omfattende alkoholforbrug. Eleverne, personalet og min far blev enige om, at hvis fællesskabet skal fungere, må der regler til – også helt banale regler om oprydning og orden på skolen.

Højskolesangbogen har et temaafsnit for Frihed og Fællesskab med 35 sange, indledt med Frihed er det bedste guld. Nr. 199 »Engang var frihed ordet«, skrev Jens Rosendal i 1979. I de sidste 3 vers beder han om grænser og ansvar. Den ungdommelige opfattelse af den ubegrænsede frihed som altings mål bliver erstattet af ønsket om grænser og ansvar for at værne om friheden.

Min far fik en diagnose og en lægelig dom, der sagde, at spastikere er utilregnelige i uddannelses- og arbejdsmæssige sammenhænge. Han blev tilkendt invalidepension. Han blev fri, og pensionen gjorde ham økonomisk uafhængig, og alligevel skriver han: *Jeg var sat udenfor. Der var ingen, der havde brug for mig.* Han kom til at betragte sit handicap som et fængsel. Noget han ofte vendte tilbage til i både tale og skrift. Når hans manglende funktionsduelighed gik ham på, kunne han råbe: *Kunne jeg bare få fri fra mit handicap en gang imellem!*

I 2012 udgav Holger Kallehaug en fremragende erindringsbog: *Mit eget liv med polio*. I sin Epilog skriver Kallehaug om den »ulejlighed« et liv med en funktionsnedsættelse kan være: *Jeg har bestandig – og på de rigtige tidspunkter – mødt de rigtige mennesker, som har støttet, hjulpet og rådgivet mig, slæbt mig op og ned, ud og ind af biler, busser, tog og fly og ombord og fra borde i skibe.* På sidste side spørger Kallehaug: *Har jeg slet ingen ønsker tilbage? Ok jo – ganske mange. Hvis jeg var almægtig, ville jeg ønske, at jeg kunne bestemme, at mennesker med handicap havde ret til tre ugers sommerferie uden handicap hvert år.*

I epilogen kommer Kallehaug også ind på det at have hjælpere: *De bedste hjælpere er engelske studenter og sømænd*, skriver han. *Fælles for dem er, at de altid springer til og selv tilbyder deres bistand. Studenter er gode, fordi de er unge og veltrænede, sømænd fordi de er stærke og praktiske – når de kan klare store kasser i høj sø, så kan de selvfølgelig også klare mig.* Dette er udtrykt af et menneske med stor indsigt og mange års erfaring, men det bliver meget sværere, når man er helt ung og skal i gang med Borgerstyret Personlig Assistance (BPA).

På højskolen har vi for øjeblikket godt 40 elever, som har en eller anden form for hjælperordning (BPA). Og mere end 100 elever er hjælpere uden for undervisningstiden. Den ene part har brug for hjælp i op til døgnets 24 timer, og den anden får løn for sin indsats. I elevernes fritid er de som brugere og hjælpere bundet til hinanden – de har kontrakt på hinandens frihed. Hvis rollefordelingen er uklar, eller hvis forventningsaf-

stemningen ikke er på plads, kommer følelserne for alvor i kog.

I mange situationer har jeg oplevet, at forældre til både hjælpere og brugere forlanger mere tryghed. Tryghed i udførelsen af pleje- og omsorgsopgaverne men også tryghed i ansættelsen. Og det er et paradoks. Man kan ikke få både frihed og tryghed. Tryghed kræver faste strukturer, skemaer, regler, forudsigelighed og kontrol. Det har man friheden til selv at skabe. Men som skole (eller samfund) vil vi stække friheden, hvis der skal være optimal tryghed. Institutioner kan skabe tryghed, men det vil altid blive på bekostning af friheden.

Et bruger/hjælper-forhold kan komme tæt på noget ægteskabslignende dels på grund af den intime nærhed og dels den megen tid sammen. Højskolen bliver derfor rammen om den livsduelighed, der er nødvendig, når mennesker skal fungere sammen. Mange ægteskaber er blevet grundlagt under et højskoleophold, men mange har også måttet sande, at kærlighedslivet er besværligt. Det bliver svært at finde en højskolelærer, som ikke har lagt skulder til en jaloux og ulykkelig højskoleelev.

På nogle elevhold bliver PH's »Gribe efter blanke ting« forståelsesrammen for venskab og det besværlige kærlighedsliv: *Kærlighed og ægteskab, /hvad kommer de hinanden ved ... og ... Du må ikke eje mig. Jeg ejer ikke dig.* Kan man overgive sig til et andet menneske, kaste al sin kærlighed ind i et nyt forhold og alligevel være fri? Jeg har hørt elever sige, at de skal ikke ind i et kærlighedsforhold for efterfølgende at blive hovedperson i folkevisen, »Det var en lørdag af-

ten«. Den ungdommelige udlægning er, at man ikke både kan forpligte sig til et andet menneske og bevare sin frihed. Min gamle morfar sagde, at man ikke kan være fri, hvis man ikke forpligter sig. Håber regeringen har styr på den frihed, den vil sikre os. Frisind og ligeværd er vi med på, tryghed er åbent for fortolkning... MEN nu er der ikke plads til flere skaldede tanker. Frihed for Loke såvel som for Thor må vente til en anden gang.

Vi har haft et forrygende jubilæumsår, og for en uge siden gik gravemaskinerne i gang. Vores cykelskure er blevet flyttet, og når vi når sommerferien, skulle vi gerne have et 130 m2 større køkken, en større spisestue, større lillesal, og japanerhaven er blevet forvandlet til et opholds- og samværsrum.

Al den opbakning og støtte vi har fået i 2016 er utrolig og giver energi til hverdagen. Med ønsket om en velsignet jul og et godt nytår vil jeg sige tak til alle kursister, elever, bestyrelsesmedlemmer, elevforeningen, de frivillige, ansatte og alle, som har og vil støtte en skole, hvor myndighed, værdighed og solidaritet er det bærende værdigrundlag.

De varmeste hilsner

JANUAR

Personalet lagde ud med en kursus-dag om OCN (Open College Network). OCN er et nyt system, som skal dokumentere læring, som ikke bliver dokumenteret i det almindelige uddannelses-system. Dagen efter var der personaledag, som sluttede med en hyggelig fest om aftenen.

Søndag d. 10. kunne vi tage imod de nye elever på forårsholdet. De gik i gang med intro-uge med alt det sædvanlige, som nye elever skal introdu-

ceres til. Fredag var der temadag, hvor vi havde »takt og tone« som tema. Det var en opvarmning til semestrets intro-fest fredag aften.

Efter intro-ugen tog vi hul på hverdagen. Ved en af de første fællestimer havde vi besøg af fremtidsforsker Jesper Bo Jensen. Han gav et bud på, hvordan unge ser verden i dag, og hvordan det vil udvikle sig fremover.

Uddrag af fælles-/højskoletimer/ andre arrangementer

13/1	Intro
14/1	rejsepræsentation
20/1	Jesper Bo Jensen – fremtidsforskning
21/1	Parlament
27/1	Deniz Serinci – IS
28/1	fælleskor

FEBRUAR

Ved den første fællestime i februar, fik vi besøg af stand-up komiker og filminstruktør Jacob Nossell. Han fortalte om sin dokumentarfilm »Naturens Uorden«, hvor han beskriver sit liv som spastiker på godt og ondt. Vi fik besøg af Handicapidrættens Videnscenter, som havde et kursus på skolen for veteraner, som er blevet skadet som udsendte soldater.

En onsdag eftermiddag sidst i februar planlagde eleverne, at en stor gruppe flygtninge besøgte skolen. Der var mange børn med. Eleverne planlagde forskellige aktiviteter i hallen. Initiativet var kommet fra eleverne selv, og det var helt utroligt at opleve det engagement, de lagde i dagen.

På linjerne var vi kommet godt i gang, og vi tog ud af huset til museer og meget andet. Vi begyndte så småt at forberede os på studieturene.

Uddrag af fælles-/højskoletimer/andre arrangementer

- 3/2 Jacob Nossell
- 4/2 Rejseforberedelse
- 10/2 Professor i økonomi Torben M. Andersen
- 11/2 Teaterkoncert-forberedelse
- 17/2 Skolens historie v/OL
- 18/2 Teaterkoncert-forberedelse
- 24/2 Jesper Grønkjær
- 25/2 Teaterkoncert-forberedelse

MARTS

Den første uge af marts var der musicaluge. Forskellige grupper lavede scene, syede kostumer, øvede musik, dans, skuespil og meget andet til stykket »Åbne Hjerter«. Stykket tog udgangspunkt i et Morten Korch-agtigt miljø. Marie og hendes forældre er med i sekten »Indre ro«. Marie er en af de unge, som i starten af stykket bliver døbt. Alle medlemmer følger sektens leder, præsten, blindt. Da præsten bestemmer, at Marie skal giftes med hans søn Jonas, begynder hun at stille spørgsmål ved hans autoritet. Stykket handlede om Maries kamp for selvbestemmelse og opgør med autoriteter. Eleverne fik en velfortjent klapsalve fra de forældre og venner, der var mødt frem om lørdagen, hvor der blev holdt familie- og vennedag.

International linje planlagde lørdag den 19. marts en dag, som skulle skaffe penge til de projekter, som de skal besøge på deres studietur til Tanzania. Der blev spillet banko, holdt auktion og afholdt en støttekoncert.

I dagene før påske holdt vi fagdage, hvor eleverne havde mulighed for at vælge små fag, som kørte de tre dage op til påskeferien.

Uddrag af fælles-/højskoletimer/andre arrangementer

- 2/3 Temauge
- 9/3 Poetry Slam v. Lauge Lund Christensen+elever
- 10/3 rejseforberedelse
- 16/3 Koncert v. Rosendahl/Earle/Templeton og Nancy Harms
- 17/3 Midtvejssnak
- 30/3 Tanzanialøb
- 31/3 Tobias Trier

APRIL

April stod i studieturenes tegn. De fleste rejsemål var de velkendte: Japan, Gozo, Avignon, Italien, Tanzania og New York. Med som noget nyt rejste et hold ned for at gå et stykke af El Camino. Det gælder for alle studieturene, at selv om eleverne til tider syntes, at alting var meget mere besværligt end hjemme, så kom de hjem med en god oplevelse i rygsækken.

Efter studieturene tog vi hul på nye modulfag. Der kom mange gæster til skolen, så vi levede i den hektiske hverdag, som Egmont Højskolen er kendt for. Ved fællestimerne havde vi bl.a. besøg af Jannie Petersen, som er tidligere stofmisbruger men i dag leder af »Hotellet«, som er drevet af tidligere stofmisbrugere. Det blev en spændende aften.

Uddrag af fælles-/højskoletimer/andre arrangementer

- 20/4 Jannie Petersen
- 21/4 Rejseevaluering
- 27/4 Jørgen Carlsen om Shakespeare
- 28/4 Festivalforberedelse

MAJ

1. maj var en søndag men en af de søndage, hvor der var undervisning på skolen. Vi var med ved 1. maj arrangementet i Aarhus. Om formiddagen lavede vi banner på skolen til optoget fra Rådhuspladsen ud på Tangkrogen. Her hørte vi tale-re og indsnusede den stemning, der er til et stort arrangement som 1. maj i Aarhus.

I Kristi Himmelfartsferien holdt Dansk Handicap Forbunds Ungdomskreds bestyrelsesweek-end på skolen.

Midt i maj afholdt parlamentet en idrætsdag. Lærerne brugte dagen til at holde planlægnings-møde.

Fredag d. 27. maj lagde Højskolen lokaler til en filmpremiere. Omkring 500 begejstrede publikummer overværede premiere på dokumentar-filmen »Riis-ekspeditionen«, der blev vist ved

et storstilet arrangement på Egmont Højskolen fredag aften d. 27. maj. Med bestigningen af Galdhøpiggen har Jacob Riis i kørestol og hans seks højskolekammerater i den grad konkretiseret Egmont Højskolens logo, der forestiller et bjerg, og som tidligere var ledsaget af en tekst, der fortalte om højskolens mulighed for at »bestige sit indre bjerg«.

Uddrag af fælles-/højskoletimer/andre arrangementer

- 4/5 Ole og Karins time
- 11/5 David Trads
- 12/5 Oplæg fra bæredygtighedsudvalget
- 18/5 Erik Kelstrup »Den danske sang«
- 19/5 »Kend dine kroge«
- 25/5 Christian Liebergren
- 26/5 Festivalforberedelse

JUNI

Lørdag d. 4. juni holdt eleverne musikfestival. Dagen før blev brugt til at stille op og gøre klar. Bands spillede, og der var boder med salg af mad og underholdning. Vejret var med os, så det blev en god dag med mange gæster udefra.

Dagen efter holdte vi den gamle tradition i hævd og fejrede Grundlovsmøde med taler og musik. *»Vi skal stå fast på velfærdssamfundets værdier. Det, som andre har bygget op, skal vi værne om. Det lærer vi, og lever vi ud her på Egmont Højskolen. Da jeg kom ud i morges på festivalpladsen fra i går, lå der en computer. Jeg tror, Egmont er et af de eneste steder, hvor der er så meget tillid og ansvar, at en computer kan få lov til at ligge fremme. Det er nogle af de værdier, velfærdssamfundet har, og som vi skal holde fast i,«* sagde Lise Hedegaard Kallesøe, i elevernes Grundlovstale.

Udover talen fra eleverne holdt folketingskandidat fra partiet Venstre Fatma Øktem, den nivalgte formand for Det Centrale Handicapråd Annette Laigaard og komiker og filminstruktør

Jakob Nossell taler, hvor de udfoldede demokratiets betydning i dag. Det var en festlig og solrig dag.

Så var det ved at være slut på semesteret. En flok elever nåede at få folkemødet på Bornholm med som en af de oplevelser, de kunne rejse hjem med. Derudover havde vi den traditionelle Fagenes Fest, hvor forskellige fag præsenterede indslag og arbejde fra semesteret. Torsdag d. 23. havde vi outfest, og dagen efter sagde vi farvel til hinanden. Et godt forårssemester var slut. Allerede mandag mødte det første hold sommerkursister ind, så de praktiske afdelinger havde travlt med at gøre skolen klar til at modtage kursister.

Uddrag af fælles-/højskoletimer/andre arrangementer

- 1/6 Tina Campbell »Mælkebøttebarn i blomst«
- 2/6 LLO
- 8/6 Yonatan Goldstein
- 9/6 Politik
- 15/6 Rasmus Nikolajsen + soul i kirken og Music Lab (Gosmer kirke)

JULI

Egmont Højskolens idrætshal var i anledning af forstander Ole Lauths 25 års jubilæum d. 1. juli trukket i festtøjet med nykonstruerede lyskæder, som forsøgsvis skulle »sænke loftet« en smule i det store rum. Men der var stadig højt til loftet i de mange taler og indslag, som dagen og aftenen bød på. Professor Ole Thyssen, som også holdt festforedraget da Ole Lauth tiltrådte som forstander, lagde ud med foredraget »Jeg, Du og Det – hvad vil det sige at være et menneske?«, og allerede til denne del af arrangementet var der mødt omkring 300 gratulanter op. I løbet af eftermiddagen dukkede endnu flere gæster op, så alle borde i hallen blev fyldt op til Egmont-køkkenets lækre festmiddag. Under middagen var der taler og indslag fra både familie, venner, kolleger og »venner af huset«, og efter det mere formelle program spillede Baktus All Stars op til dans.

Juli var derefter præget af glade sommerkursister, som kom en uge på højskolen, havde sejlad, idræt, friluftsliv, kunst og mange andre spændende fag. Der blev lyttet til gode foredrag, og om aftenen var der tid til at møde gamle og nye venner over en øl eller et godt glas vin.

Sommerkurser 2016

- Uge 27: »Handicapidræt for alle«
- Uge 28: »Sommersjov i Hou«
- Uge 29: »Leg, latter og livsglæde«
- Uge 30: »RYK«
- Uge 31: »En plads i solen«

AUGUST

Den 7. august kom efterårsholdet. I efterårssemesterets introuge havde lærerne valgt at sætte fokus på fællesskaber. Alle introuger har en form for tema, og fællesskaber ligger godt i tråd med noget af det, som vi gerne vil give eleverne med som en vigtig værdi og kompetence: At indgå i fællesskaber. Vi mærkede hurtigt, at det ville blive et godt hold. Vi kørte introuge og havde også nogle intro-indslag i ugen efter. Det virkede godt.

På en af de første fællestimer fortalte Søren Hermansen fra Energiakademiet på Samsø om, hvordan man lokalt kan prioritere bæredygtighed som et væsentligt element i den måde, man lever sammen på.

Uddrag af fælles-/højskoletimer/andre arrangementer

- 10/8 Hvorfor holder vi højskole og skolens historie
- 17/8 Danseopvisning: Velkommen til de normale menneskers fest
- 18/8 »Dit eget og det fælles mål«
- 24/8 Bæredygtighed – Søren Hermansen
- 25/8 Parlament præsentation
- 31/8 Kognitive vanskeligheder v. Jannie Engelbrecht

SEPTEMBER

I september var alle ansatte på et aftenkursus om magtanvendelse. Kurset handlede om, hvordan man skal gribe forskellige svære situationer an og undgå unødigt magtanvendelse.

Midt på måneden tog alle på studietur. Alle studieturene var til steder i Danmark. Nogle var på Læsø og oplevede, hvordan livet er i et lille ø-samfund. Andre gik nogle dage på hærvejen, mens andre igen så nærmere på, hvordan bæredygtighed fungerer på Samsø. Mens alle elever var på studieture, afholdt Spastikerforeningen landsmøde på skolen.

Den 21. holdt vi først fællesspisning sammen med eleverne fra Hou Maritime Efterskole. Eleverne spiste sammen i Egmont Højskolens hal. De sad blandet, så der blev talt på kryds og tværs mellem de to skolers elever. Efter fællesspisningen var der et foredrag om unge og ensomhed af ansatte på Ventilen, der er et værested for unge, der føler sig ensomme.

Måneden sluttede med en koncert ved Sinne Eeg, som er en af de bedste nye sangerinder på jazz-scenen.

Uddrag af fælles-/højskoletimer/andre arrangementer

- 1/9 Studieturs forberedelse
- 7/9 International aften
- 8/9 Studieturs forberedelse
- 14/9 »Noget om demokrati« ved Asser Amdisen
- 15/9 Studietur
- 21/9 Fællesspisning og arrangement med HMI: At spise sammen, mod ensomhed (oplæg om ensomhed v. ventilen)
- 22/9 Vandremarathon
- 28/9 Sinne Eeg med band
- 29/9 Fremlæggelse af studieture fra alle rejser

OKTOBER

Det er ved at være en tradition, at vi tager på vandremarathon først i oktober. I år tog vi af sted d. 9. oktober og havde et døgn, hvor eleverne gik eller cyklede 42 km.

Onsdag d. 12. var der koncert med de to »grand old men« i dansk kulturliv Benny Andersen og Poul Dissing. Det var en fantastisk koncert, som både elever og gæster nød.

Så tog eleverne på efterårsferie, men skolen var langt fra tom. Egmont Højskolen var vært for Champions Cup i kørestolsfodbold den første del af efterårsferien. Der blev spillet en masse kørestolsfodbold både på Egmont Højskolen og i hallerne i nærheden. I slutningen af uge 42 lagde vi hus til Dansk Handicap Forbunds kongres.

Den 27. oktober drog et lille hold af elever og ansatte til København for at modtage Bevica Fondens Tilgængelighedspris. Dette kan du læse mere om andetsteds i skriftet.

Så var det tid til elevstævnet. Ca. 700 tidligere elever besøgte skolen den sidste weekend af oktober. Det var samtidig en markering af skolens 60-års jubilæum. Fredag aften var der underholdning ved lærerne, ved en stand up'er samt band af nuværende eller tidligere elever. Efter elevforeningens generalforsamling lørdag formiddag var der tid til en politisk debat. Folketingsmedlemmerne Josefine Fock fra partiet Alternativet, Mette Bock fra partiet Liberal Alliance samt folketingskandidat Søren Møller fra Socialdemokratiet diskuterede socialpolitiske emner. Om aftenen var der fest. Festtalen blev i

år holdt af formanden for Danske Handicaporganisationer Thorkild Olesen, som lagde vægt på, at de unge skal blande sig aktivt i organisationerne. Så var der gang i den, og der blev danset til langt ud på natten.

Uddrag af fælles-/højskoletimer/andre arrangementer

- 5/10 Adam Laugesen – Rejseforedrag
- 6/10 Bæredygtighedsudvalget laver oplæg
- 12/10 Dissing og Andersen
- 12/10 Fagmesse
- 13/10 »Kend dine kroge«
- 26/10 Koncert v. Strejf
- 27/10 Midtvejsevaluering

NOVEMBER

Tirsdag d. 1. november holdte vi skolens officielle 60-års jubilæum. Morgensamlingen bestod i en koncert med Steffen Brandt og tidligere elev på skolen, Charlotte Schultz. Der blev sunget med på de kendte TV2 sange, og Steffen Brandt var oplagt og gav sjove anekdoter eller bemærkninger imellem sangene.

Efter en pause gik journalist og forfatter Mette Holm på med det første foredrag. Hun fortalte om FN's 17 verdensmål for bæredygtighed frem mod år 2030.

I det andet foredrag fortalte Journalist og jurist Poul Smidt om sin nye biografi om Viggo Kampmann. Han lagde især vægt på Viggo Kampmanns relation til Egmont Højskolen og hans iver for handicapsagen.

Så var der reception med taler og en præsentation af projektet Livskraft, som Tina Enghoff og Anette Molbech har arbejdet med i forbindelse med skolens jubilæum.

Dagen sluttede også med en koncert. Denne gang var det Niels Hausgaard og Signe Svendsen, som spillede for et begejstret publikum. En fantastisk afslutning på en god dag.

Midt i november var der temauge med temaet »Rejsen«. Eleverne blev delt ind i produktionselskaber, der arbejdede med filmproduktion, billedproduktion, lydoptagelser og andre produkter, som skulle udfolde »Rejsen«. Produkterne blev vist ved familie- og venedagen lørdag d. 19, hvor over 500 gæster oplevede et fantastisk

show. Der blev uddelt priser og andet, som hører sig til et gallashow. Sidst i november havde vi en fællestime med det alternative nyhedsmedie »Zetland«. De fortalte om deres arbejde og måder at tænke og formidle nyheder på.

Uddrag af fælles-/højskoletimer/andre arrangementer

- 2/11 Pædagogisk samvær ved vagtlærere
- 3/11 Egmont On – præsentation
- 9/11 Det amerikanske valg v. Mads Fuglede
- 10/11 OCN-Magt
- 23/11 Zetland – Journalistisk chef Silke Bock
- 24/11 OCN – Personlige værdier og livsformer
- 30/11 Café Talentlös

DECEMBER

Nu er det december, og vi skal til at runde af på fagene. Byggeriet er så småt i gang, og vi glæder os meget til at kunne tage et større køkken, en udvidet spisesal og lillesal og nye klasselokaler i brug engang næste år. Vi julehygger, og eleverne begynder så småt at vænne sig til at de skal hjem.

Skolens ansatte holder i år julefrokost i Odder, da køkkenet er under ombygning. Så er det slut på et godt år, og der falder ro over skolen. Vi gør os klar til at tage imod nye elever til januar.

Uddrag af fælles-/højskoletimer/andre arrangementer

- 1/12 Kønsdebat/snak
- 7/12 Poetry Slam med Katrine Volsing og elever fra Spoken Word-holdet
- 8/12 Evaluering
- 14/12 Outro

Ole Lauth fejrer 25-års jubilæum!

Af Michael Pedersen, højskolelærere

Egmont Højskolens idrætshal var i anledning af Ole Lauths 25 års jubilæum d. 1. juli som forstander trukket i festtøjet. Mere end 300 mennesker mødte op i løbet af dagen.

Jeg, du og det

Professor Ole Thyssen lagde ud med fest-foredraget »Jeg, Du og Det – hvad vil det sige at være et menneske?«. »Vi starter (næsten) alle mellem en blødende kvindes lår, og langsomt opbygges vores bevidsthed. Vi er rummelige og imødekomende, tilgængelige for pædagogisk påvirkning, helt modsat en sten«, indledte Ole Thyssen sit foredrag, som generelt handlede om det at være menneske. Ole Thyssen gav både pæagogi-

ske og filosofiske bud på, hvad det vil sige at være menneske i et moderne samfund.

Spas og alvor

Efter foredraget var der reception. Imellem musik, var der mange der holdt taler for Ole. Det var tydeligt, at mange gerne ville være med til at fejre jubilæren

I den muntre ende kom højskolelærer Poul Erik Fink ind med en vogn fuld af ting. Han forklarede, at det var ting, Ole har købt med sit motto »det kan vi altid få brug for på højskolen«. Så blev det sat på depotet, og der stod det så stadigvæk. Nu ville han gerne sælge det på auktion.

Elevforeningens formand Jens Bork fortalte, at han har været med i alle de 25 år, Ole Lauth har været forstander. Han fortalte om spændende perioder i tiden med elevforeningen. Ikke mindst byggeriet af »Vandhalla« omtalte han som et spændende projekt at følge på tæt hold. På elevforeningens vegne, takkede han Ole for et godt samarbejde

Viceforstander Karin Busk holdt en kærlig og ærlig tale, hvor hun kom ind på Ole Lauths styrker og svagheder som leder. Hun fremhævede visioner og udsyn, som en stærk styrke, men talte også om sider af Ole, som svage i forhold til at være leder. Gennem hele talen var der en kærlig tone af beundring og tak for godt samarbejde.

Ole Lauths to voksne børn, Christian og Stine Lauth fortalte om en fjern men alligevel nærværende far. De tog minder op fra barndommen og viste billeder af en ung Ole Lauth. Igen var taknemmeligheden gennemgående i talen.

Under middagen var der flere taler og indslag fra både familie, venner, kolleger og »venner af huset«, og efter det mere formelle program spillede Baktus All Stars op til dans.

En festlig fejring af skolens jubilæum

Af Michael Pedersen, højskolelærer

»Kærligheden overvinder alt«. Sådan startede forsanger for TV2, Steffen Brandt, morgensamlingen på Egmont Højskolen tirsdag d. 1. november. Skolens elever, ansatte og gæster var oplagte til en hel dag at fejre, at Egmont Højskolen fyldte 60 år. Morgensamlingen var en koncert med Steffen Brandt og tidligere elev på skolen, Charlotte Schultz. Der blev sunget med på de kendte TV2-sange, og Steffen Brandt var oplagt og gav sjove anekdoter eller bemærkninger imellem sangene. Stemning til en god dag var lagt.

Mere end 500 mennesker var gennem dagen med til at fejre, at det var 60 år siden, det første hold elever kom til Egmont Højskolen. Der var feststemning allerede ved morgensamling, og den holdt dagen igennem.

To relevante input

Efter en pause gik journalist og forfatter Mette Holm på med det første foredrag. Hun fortalte om FN's 17 verdensmål for bæredygtighed frem mod år 2030. Mette Holm gennemgik de enkelte mål og gav bud på, hvordan landene, der har forpligtet sig på at arbejde for målene, kan gøre det konkret. Til sidst i foredraget fortalte hun om,

hvordan FN fungerer, og hvilke muligheder eller mangel på samme organisationen har for at presse landene. Efter foredraget var der tid til spørgsmål, og mange af højskolens elever og gæster bød ind med spørgsmål og nye bud på, hvordan målene kunne nås.

Den tidligere statsminister og mangeårige formand for Vanførefonden, Viggo Kampmann, var i centrum i dagens andet foredrag. Journalist og jurist Poul Smidt fortalte om sin nye biografi om Viggo Kampmann. Han lagde især vægt på Viggo Kampmanns relation til Egmont Højskolen og hans iver for handicapsagen. Anekdoter om, hvordan Kampmann blev gemt på skolen, når han havde en af hans byture og skulle gemmes for offentligheden, fortalte Poul Smidt med et glimt i øjet. Han fortalte også, at Viggo Kampmann var inviteret til konfirmation hos Ole Lauth. Det fortalte den stolte teenager selvfølgelig i skolen. Derfor blev mobberiet stort, da statsministeren alligevel ikke kom til konfirma-

tionen. Poul Smidt kom også ind på, at det var svært og hårdt at være statsminister og samtidig lide af maniodepression, og at det var det, som kom til at betyde, at han kun var statsminister i relativt kort tid. Det var et levende foredrag om en vigtig person i skolens historie.

Reception

Så var der reception. Anette Molbech og Tina Enghoff præsenterede projektet livskraft, som vi har arbejdet på i et par år sammen med skolens elever og ansatte. De viste den hjemmeside, som projektet er mundet ud i. (Se artikel om projektet andet sted i årsskriftet) Efter den præsentation var der forskellige talere, som ønskede skolen tillykke med jubilæet.

Et brag af en koncert

Dagen sluttede også med en koncert. Denne gang var det Niels Hausgaard og Signe Svendsen, som spillede for et begejstret publikum. Niels Hausgaard afprøvede elementer af sit nye show »Gud er stor«, og Signe Svendsen sang sange fra sin sidste nye CD. Det var en fantastisk slutning på en vellykket jubilæumsdag.

De vanføre og højskolen

I dette foredrag argumenterer Oluf Lauth for oprettelse af en folkehøjskole for vanføre. Foredraget blev holdt ved Vanføreforeningens kongres 3.-6. juni 1956.

Måske vil det forekomme en og anden besynderligt i et foredrag at behandle de to størrelser: den vanføre og højskolen. Der synes ikke at eksistere nogen umiddelbar forbindelse, som berettiger en sammenstilling. Imidlertid er det *den moderne revalideringstanke*, der har gjort det naturligt også at rette

søgelyset mod højskolen, når det drejer sig om at finde muligheder for at forvandle den vanføres inaktive tilværelse til et liv i arbejde.

Det har for mig været ganske naturligt i højskolen at se et virksom instrument til dette formål. *Min egen udvikling satte mig på sporet.* Jeg oplevede selv dette at være sat udenfor, at blive betragtet som anderledes end alle andre. Sålænge jeg gik i skole, bemærkede jeg næppe selv min egen invaliditet, der blev jo stillet samme krav til mig som til alle andre, krav, som jeg måtte honorere. Men da skolen var forbi, blev det an-

derledes. Jeg var sat udenfor. Der var ingen, det havde brug for mig. Ingen troede på, at jeg ville kunne præstere et stykke arbejde, et synspunkt, som jeg slutteligt selv accepterede. Mit tilfælde var typisk; jeg var sat udenfor det fællesskab, som andre mennesker har i arbejdet.

Denne situation ændrede sig imidlertid afgørende efter et højskoleophold. Dels fik jeg nyt mod til endnu engang at gøre et forsøg på at få et job, og dels – og det var det afgørende – skønnede andre mennesker, at når jeg havde kunnet klare mig på en højskole, ville jeg vel også kunne påtage mig et stykke arbejde. Efter nogle læreår fandt jeg så et blivende virke indenfor højskolen.

Der findes sikkert adskillige, som vil betragte det som *et postulat*, at et højskoleophold kan opfattes som en rehabiliteringsforanstaltning. Men lad os et øjeblik se på *højskolens historie*. Måske vil det klare forholdet. *Højskolens primære opgave* er – og har altid været – *at gøre folk livsduelige*, det vil sige: lære dem at magte tilværelsen. Det kan dreje sig om det mere profane at bibringe eleverne de kundskaber og den indsigt, der sætter dem istand til at påtage sig større opgaver, end de kunne før højskoleopholdet. Men det kan også dreje sig om det rent åndelige for eleverne at berette om menneskelivets vilkår og vanskeligheder, for derigennem at gøre de pågældende mere livsduelige. Sætte dem istand til mere fuldkomment at magte tilværelsen. Dette var sigtet i højskolens barndom – og har været det indtil denne dag.

En anden ting af afgørende betydning er *højskolens form*. Her spiller det en afgørende rolle, at der *ikke stræbes mod et bestemt mål af viden*, et resultat, en eksamen, men at det derimod drejer sig om at tage eleven, der hvor han står, og føre ham så langt frem, som hans evner og udrustning i øvrigt giver ham eller hende mulighed for. Kostskoleformen *leder* dernæst naturligt den enkelte *ind i fællesskabet*, der er sådant beskaffent, at det betyder tryghed, hvad der giver de gunstige arbejdsbetingelser.

Men betragter vi den vanføres situation, er det jo netop alle disse ting, han har brug for – for at komme i gang. Han har brug for et arbejde, som nok er uforpligtende, da der ikke oprinder en regnskabs dag, men som samtidig forpligter, da arbejdet på højskolen i sig selv er et alvorligt engagement. Dernæst har han brug for, at der både sigtes på reale kundskaber og på menneskelige problemer, da hans egen situation rummer begge sider. Endelig har han – for at kunne gro – behov for det fællesskab og den tryghed, som højskolen giver.

For at forebygge enhver misforståelse er det imidlertid nødvendigt at understrege, at *et højskoleophold ikke er, ikke kan og ikke skal være nogen uddannelse*. Det er en station på vejen frem til en normal tilværelse. Højskoleopholdet skal skabe basis for, at den enkelte får lov til at prøve sine muligheder og evner, så man derigennem kan få konstateret, hvor den pågældende vil kunne gøre sig gældende ude i det normale arbejdsliv. Der finder altså en egentlig *testning* sted. Desuden betyder opholdet, at den handicappede elev bygges op og stabiliseres psykisk,

så han bedre vil kunne klare den barske hverdag og de besværligheder, den frembyder. Højskoleopholdet kan altså blive en slags *psyko-terapi*.

Godtager man synspunktet, at højskolen og revalidering kan have noget med hinanden at gøre, bliver det næste spørgsmål, om man skal foretrække *at placere den vanføre på de almindelige højskoler, eller om man skal lave en højskole, der direkte sigter på den vanføre*. Spørgsmålet kan naturligvis ikke bevares generelt. Drejer det sig om en vanfør, der allerede er placeret i det normale arbejdsliv, skal han selvfølgelig tage på en almindelig højskole. Men drejer det sig om en vanfør, hvis situation er som skildret, må en speciel skole fortrækkes. Dette synspunkt er ofte blevet anfægtet og angrebet. »*Man må ikke isolere de vanføre*«, siges der. Nej, naturligvis. Men hensigten med en særlig skole er jo netop også at lede ud af isolationen. I det hele taget skal man vist være varsom med at tage alt for dogmatisk på isolationsproblemet. Det har nemlig to sider. Der findes isolation, som er til skade for den vanføre, men der findes også en isolation, som så sandelig er til gavn. Et eksempel vil vise det. Når man opretter et feriehjem som *Holsatia*, er det uomtvisteligt, at det betyder en isolation af de vanføre. De afsondrer sig fra landets øvrige ferierende. Og alligevel er det en gavnlig isolation, for den indebærer nemlig, at de vanføre her kan holde ferie på samme måde som alle andre: gå i vandet, tage solbad o.s.v. Alt dette kunne for mange kun dårligt praktiseres ved almindelig badesteder, hvor de vanføre er ofre for nysgerrighedens skånselsløshed. Dette betyder

imidlertid, at mange vanføre ved almindelige feriesteder må renoncere på adskillige af ferielivets glæder. Det er den pris, der må betales, hvis man i dette tilfælde vil undgå isolationen.

Betragter vi *isolationsfænomenet i et samfundsperspektiv*, er det ganske øjensynligt, at de fleste mennesker i et kortere eller længere tidsrum af deres tilværelse har måtte isolere sig for senere at kunne gøre fyldest indenfor det større fællesskab. Jeg tænker på den uddannelsestid, som så at sige alle må igennem. Ingen benægter vel nødvendigheden af, at de lægestuderende, de arkitektstuderende, de der læser til lærer – og mange flere må isolere sig, men de modtager der uddannelse, simpelthen fordi det er formålstjenligt, og fordi det er den eneste fremkommelige vej, dersom de nogensinde skal gøre sig gældende fagligt ude i samfundet.

Disse forhold finder de fleste sikkert naturlige. Men det er faktisk det samme, man gør, når man laver en højskole for vanføre, da dennes fornemste opgave jo netop er at gøre eleverne duelige til den almindelige tilværelse.

Det er jo heler ikke uden vægt at kunne konstatere, at *de vanføre næsten ikke besøger de almindelige højskoler*. I samarbejde med Landsforeningen af Vanføre og landssammenslutningen af tidligere højskoleelever gjorde jeg i sommer 1952 et forsøg på at få invalider ud på højskolerne. Selvom kampagnen var bredt anlagt med opfordring til at tage på højskole såvel i dagspressen som i foreningsbladene – og med velvillig støtte hos forskellige sociale institutioner, modtog jeg kun tre henvendelser og kun een af disse resulterede i et højskoleophold. Dette resul-

tat harmonere godt med, hvad forstander Ask på den norske vanførehøjskole har konstateret, nemlig at 75 pct. af hans elever aldrig ville være taget på nogen anden højskole, enten fordi deres handicap var for svært til, at de kunne klare sig på en almindelig højskole, eller også fordi de var ængstelige ved at gøre forsøget.

Ser man *problemet ud fra højskolens synspunkt*, kan der ikke være noget principielt forkert i at oprette skoler for invaliderede. Det har jo netop været karakteristisk for højskolens udvikling, at der er opstået skoler, som henvender sig til et bestemt klientel. Man har således fået gymnastikhøjskoler, en håndværkerhøjskole og en husflidshøjskole.

Hertil kommer imidlertid, at *højskolen i almindelighed kun vanskeligt vil kunne honorere den målsætning, som her er sat for en vanførs højskoleophold*. For den almindelige højskoleelev er højskoleopholdet en fredet enklave i en forøvrigt forjaget tilværelse, altså en tid til eftertanke og fordybelse. Karakteristisk for den almindelige højskoleelev er det endvidere, at han kommer fra et arbejde, og at han – efter opholdet på skolen – skal vende tilbage til dette. Disse omstændigheder er grundlagt for højskolens virke. Det er de realiteter, den har som sin forudsætning. Vanskeligheden opstår så, når man foruden disse elever, for hvem højskoleopholdet er en parentes, skal have andre, for hvem opholdet gerne skulle blive indledningen til en ny tilværelse.

Man kommer på denne måde indenfor den samme skoles rammer til at stå med to vidt forskellige målsætninger og følger rigtigt med to vidt forskellige former for pædagogik. Denne van-

skelighed kan godt vise sig at være uovervindelig.

Vi har i den forløbne vinter på den højskole, hvor jeg er ansat, ved et samarbejde med Vanførehjemmet haft 7 handicappede elever, og selv om vi på forhånd var opmærksomme på den nævnte vanskelighed, var det os umuligt ganske at overvinde den. De 7 elever viste nogen tilbøjelighed til at isolere sig fra de andre, hvilket i høj grad hang sammen med, at deres mål med opholdet afveg fra de øvriges. Men hertil kom, at det er begrænset, hvor meget man kan lade undervisningen afvige fra det normale af hensyn til et så ringe kontingent af elever af en særlig kategori. Dette måtte nødvendigvis komme til at betyde, at undervisningen af de handicappede ikke blev så effektiv, som den ville være blevet, ifald man havde haft dem på en skole, som entydigt sigtede på deres tarv. Endvidere blev vi stillet over for et problem, som vi ikke på forhånd havde forudset. Det viste sig nemlig, at vore almindelige elever viste de handicappede så megen *venlighed og hjælpsomhed*, at der for disse ikke blev tale om et almindeligt højskolemilieu, men om et *overbeskyttet milieu*.

Når alle disse argumenter, der taler til fordel for en højskole speciel for vanføre, er fremført, vil det vel være nærliggende at påvise, *hvilke krav man må stille til en vanførehøjskole*.

For det første må skole rent praktisk være indrettet på at kunne modtage det klientel, som den sigter på. Det betyder, at de *praktiske foranstaltninger*, som letter en vanfør tilværelsen, skal være til stede. Dernæst må skolen have det ekstra personel, som er nødvendighed for at kunne

hjælpe dem, der ikke i alle forhold kan klare sig selv. Disse elever vil nemlig under normale omstændigheder være afskåret fra at kunne komme på de almindelige højskoler.

Endelig må *undervisningen i betydelig målestok afvige fra den, der gives på andre højskoler*. Undervisningen i *elementær-fagene dansk og regning* skal således være særdeles omfattende og grundig. Det vil ofte være sådan, at den vanføre har forsømt børneskolen meget, så hans kundskaber lader meget tilbage at ønske. Men hertil kommer, at kundskaber, der ikke bruges, forfalder. Derfor vil man ofte med handicappede elever opleve, at de har forlist en masse af deres skolekundskaber. Disse gælder det om at rekapitulere. Skal den handicappede gøre sig nogen forhåbning om at klare sig på lige fod med den ikke-handicappede ude i erhvervslivet, er det en uafviselig betingelse, at han må magte de elementære færdigheder. Afgørende er det jo også, at det er stabiliserende for den handicappede at vide, at han kan sine ting ligeså godt eller helst bedre end de fleste andre.

En vanførehøjskole må iøvrigt i langt højere grad, end det er sædvanligt indenfor højskolen *lægge vægten på de manuelle fag*. Gennem en grundig og bredt anlagt undervisning på dette område får man mulighed for at bedømme elevernes erhvervsmuligheder. Erfaringen viser også, at en sådan undervisning i mange tilfælde er igangsættende. For mange handicappede er opdragelsen af, at der også er ting, de kan magte, en inspiration til større bedrifter. En god balance mellem intellektuelle og manuelle sysler

er en form for psyko-terapi, der jager selv ond-
artede neuroser på flugt.

Vanskeligt at tage stilling til er *det enkelte kursus' længde*. Nogle handicappede elever kommer hurtigt o skred, mens andre har behov for en længere tilvænningsperiode, før de er fortrolige med skolemilieuet. Det vil derfor sikkert være bedst, om man havde kursus af normalt tre måneders varighed, men dog således organiseret, at elever, der efter lærerkollegiets skøn ville have udbytte af at fortsætte, kunne prolongeres for det næste tre-måneders kursus.

Naturligvis vil man af og til på en skole som den skitserede få *elever*, for hvem der *ingen erhvervsmuligheder* findes. Men derfor vil de alligevel have udbytte af opholdet. Kan opholdet skaffe de pågældende en bredere horisont, nye interesser og impulser, er der måske opnået, at de kommende hverdage ikke bliver så enerverende, som hverdagene var før opholdet på skolen.

Men *det normale* vil alligevel være, at *opholdet på skolen skal føre til en erhvervsmæssig placering*. Det er derfor nødvendigt, at lærerkollegiet fortager en grundig og forløbende bedømmelse af eleverne, så man ved kursets afslutning kan afgive en fyldig bedømmelse til den forsorgsinstitution, der skal tage sig af elevernes oplæring og placering. Det er i denne forbindelse vigtigt at undersøge, at vejen gerne skulle gå direkte fra skolen og til arbejde, for lange intervaller vil bryde for meget ned.

I sammenhæng med denne mere almindelige redegørelse for forholdet mellem de vanføre og

højskolen har jeg lovet landsformanden at give en redegørelse for, hvordan man eventuelt i *vintherhalvåret kunne udnytte Holsatia som højskole*. Jeg vil i det væsentlige belyse sagen ud fra højskoleloven.

Ifølge højskoleloven af 29. april 1955 skal der – for at en højskole kan godkendes – være mindst et kursus af *5 måneders varighed eller 2 kursus af hver 3 måneders varighed*.

Tænker man sin Holsatia drevet som en højskole med to tre-måneders kursus, skulle det første begynde i slutningen af september og gå til jul, mens det andet skulle begynde umiddelbart i det nye år og vare til omkring 1. april. Disse to tre-måneders kursus kunne godt erstattes med et seks-måneders kursus, der skulle løbe i samme tidsrum. Foretrækker man en fem-måneders skole, skulle denne begynde til november.

For at kunne opnå undervisningsministeriets *godkendelse* skal denne være knyttet til *en bestemt person som forstander*.

Til denne godkendelse knytter sig endvidere den bestemmelse, at *årselevtallet skal være mindst 10*. Det betyder, at et 5-måneders kursus skal have mindst 24 elever, og at to 3-måneders kursus hver skal være på mindst 20 elever. Fra disse mindstetal kan der dog under særlige omstændigheder dispenseres. Yderligere skal det anføres, at kun elever, der inden et kursus' udgang er fyldt 18 år, må medtages i årselevtallet.

Er disse forhold bragt i orden, vil skolen kunne modtage følgende tilskud:

- 1) *Et grundtilskud på kr. 2.500,- ved 5 måneders kursus eller på kr. 3.000,- ved 6 måneders kursus, begge dele under forudsætning af, at årselevtallet ikke andrager mere end 30.*
- 2) *3½ pct. af værdien af bygninger og inventar, beregnet efter brøken 5/8 eller 6/8, alt efter om man holder skole i 5 eller 6 måneder. Dette tilskud beregnes på grundlag af en af ministeriet foretagen vurdering, hvori forstander- og lærerboliger medtages, men ikke værdien af landbrugs- og avlsbygninger.*

Er man imidlertid ikke stemt for at lade Holsatias hovedbygning regne for højskole, men foretrækker pro forma at *leje* den ud til højskole i de måneder, hvor der ikke er feriehus, kan der fås et *tilskud til lejen, der andrager 50 pct. af en af undervisningsministeriet godkendt leje.*

- 3) *70 pct. af skolens udgifter til lærerløn, herunder også forstanderlønning. Dette fodrer dog, at skolen er selvejende institution.*
- 4) *Endelig ydes der et 50 pct. tilskud til undervisningsmateriale.*

Der ydes også *tilskud til skolens etablering*, når betingelserne for godkendelse er til stede, og skolen er en selvejende institution. Er disse krav opfyldt, skal man desuden *selv eje 1/6 af den pågældende skolebygning med inventar*. Derefter går *staten ind med et lån, der andrager 50 pct. af værdien*, når der i *et pengeinstitut* eller lignende er opnået et *1. prioritetslån, der svarer til 1/3 af ovennævnte værdi. Statslånet er afdragsfrit men skal forrentes med 4 pct.* Når disse gunstige lånebetingelser tages i betragtning, er en ordning,

hvor skolen er selvejende institution så langt at foretrækker.

Jeg har nu efter bedste evne lagt denne sag frem for repræsentantskabet. Der er sikkert ting, der kunne have været yderligere uddybet, men jeg har overvejende hæftet mig ved de principielle synspunkter. Det er nu jer, der skal tage stilling til mit forslag. Forinden vil jeg dog lige understrege, at der i øjeblikket eksisterer to skoler af beslægtet art, skoler, som vores forening ingen indflydelse har på. Også denne grund er et væsentligt argument for, at vi nu får vores egen højskole.

Oluf Lauth, skolens første forstander.

Oluf og Lise Lauth - 1960

Projekt Livskraft

Af Kasper Rander, højskolelærer

I efteråret 2014 henvendte Anette Molbech og Tina Enghoff sig til højskolen med ønsket om at lave et projekt, der skulle formidle og dokumentere Egmont Højskolens 60-årige virke.

Projektmagerne Anette Molbech og Tina Enghoff har tidligere igangsat kunst- og formidlingsprojekter, og deres arbejdsmetode lægger vægt på, at bidragerne til projekternes indhold kommer fra de involverede selv.

Med dette udgangspunkt søgte og fik de bevilget midler til projektet gennem Egmont Fonden. Projektet gik i gang, og det færdige resultat lå som planlagt klar til Egmont Højskolens 60-års jubilæum d. 1. november 2016.

Fra »Alle Kan« til »Livskraft«

I ansøgningsmaterialet til Egmont Fonden hedder projektet »Alle Kan«, så det er projektets officielle titel, men projektet kom hurtigt – både her i huset, og for Anette Molbech og Tina Enghoff – til at gå under navnet »Egmonts Livskraft«.

Titlen »Livskraft« opstod som et naturligt udtryk for den oplevelse og det indtryk, som Anette Molbech og Tina Enghoff erfarede ved de besøg, som de aflagde højskolen i optakten til de

konkrete workshops og andre aktiviteter, som har været en væsentlig del af projektet.

De oplevede simpelthen en uimodståelig livskraft, der gennemsyrede livet på højskolen.

Projektbeskrivelse – citater fra fondsansøgningen:

Hvad handler projektet om?

'Alle Kan' er et undervisningsbaseret projekt, der inddrager unge med og uden særlige forudsætninger – i en levende fortælling om at have mod på livet. Projektet formidler viden, resultater og metoder fra Egmont Højskolens 60-årige virke.

'Alle Kan' er et projekt om at få mod på livet. 'Alle kan', inddrager og bygger på de unges egne ressourcer i en dynamisk fremstilling af ungdomsliv og Egmont Højskolens erfaringer med at styrke unges selvværd og evner til at klare livet til trods forskellige forudsætninger.

Aktiviteterne er designet som undervisningsforløb i form af en række workshops, hvor de unge selv i små film, foto og tekster skaber resultaterne i fagligt coachede forløb.

Resultaterne af workshopforløbene vil med elevernes egne ord og billeder udtrykke, hvorledes ungdomsliv på Egmont Højskolen udfoldes blandt unge med og uden særlige forudsætninger. De unges udtryk vil i digital form og på en levende og dynamisk måde fremstille den viden,

metoder og enestående resultater, som Egmont Højskolen har præsteret gennem mange år – og senest via de sportsfaciliteter, som er bygget. I anledning af skolens 60-års jubilæum udarbejdes en trykt publikation om skolens virke gennem 60 år.

Et fælles projekt der synliggør Egmont Højskolens arbejde og resultater

Projektet formes af de unge ved at inddrage dem og deres ressourcer direkte i processen. Vi lader dem 'føre ordet' og coacher dem, således at formen bliver så professionelt udformet, at det kan være med til at synliggøre Egmont Højskolens enestående arbejde nu og gennem de foregående 60 år. Samtidig viderebringer projektet den viden og erfaring, som skolen har opnået i kraft af mange års arbejde med unge med og uden særlige forudsætninger.

'Alle Kan' er et projekt, som har til formål at stille skarpt på at have 'mod på livet' – på trods af store forhindringer som eksempelvis cerebral parese. Og ikke mindst hvordan man på Egmont Højskolen målrettet arbejder i et fællesskab med at fremme netop livskraften hos unge mennesker med forskellige forudsætninger for livet. Det undervisningsbaserede projekt fokuserer på aktiv deltagerinvolvering, videndeling, synliggørelse af resultater. Projektet har grundlæggende en tilgang som inddrager de unge i hele processen for netop at synliggøre (for dem selv og for omverdenen) hvilken ressource, de selv er i forløbet – og hvilke de har i livet.

Formålet er i anledning af Egmont Højskolens 60-års jubilæum at synliggøre skolen og den opgave som Egmont Højskolen løser i samfundet.

Det endelige projekt

I forhold til den oprindelige ansøgning blev der ændret lidt på projektets konkrete aktiviteter – særligt i forhold til formidlingsdelen, hvor den trykte publikation blev erstattet af en (billigere) digital formidling i form af en hjemmeside, der samler de forskellige fotos, tekster, film og optrædender i en samlet præsentation.

Det færdige resultat kan ses på web-adressen:

livskraft.egmont-hs.dk

Her er en beskrivelse af de aktiviteter, der blev gennemført som en del af projektet, og som kan opleves på livskraft-hjemmesiden:

- **3 workshop-dage på Egmont Højskolen – april 2015**

Anette Molbech og Tina Enghoff faciliterede en workshop, hvor eleverne med digitalkameraer skulle dokumentere hverdagslivet på højskolen. Eleverne arbejdede samtidig med at skrive tekster med udgangspunkt i højskolelivet, men også med fokus på den særlige kraft som skolen har og som fik navnet »Egmonts Livskraft«.

Eleverne beholdt kamaerne og fortsatte med at fotografere og reflektere i ugerne efter, og forløbet mandede ud i en hel del spændende digte og fotofortællinger fra de deltagende elever.

- **Workshop under Egmont Højskolens temaug i uge 47 2015**
I forbindelse med temaugen »Egmont ON« (læs omtale i årrskriftet 2015) stod Anette Molbech og Tina Enghoff for én af de kategorier, som eleverne kunne vælge at arbejde med frem mod temaugens afsluttende award-show.
Det færdige produkt blev fem elevproduktioner under temaet »Mødet«. Nogle blev fremlagt som film, andre som en live-optræden med tilhørende lyd og billeder.
- **Produktion af podcasts**
Gennem interviews af lærere, elever samt forstander Ole Lauth producerede Anette Molbech fem podcasts med i alt syv deltagere. I de fem podcasts forsøger deltagerne at sætte ord på den særlige livskraft og den særlige ånd, der til dagligt udspiller sig på Egmont Højskolen.
- **Produktion af dialogfilm**
Ti udvalgte personer blev sat sammen to og to for at diskutere forskellige emner. I de fem færdige dialogfilm kan man opleve både en forstander, en pedel, nuværende og tidligere elever, en lærer, en hjælpelærer samt folk med forskellige typer af funktionsnedsettelse diskutere emner som *læring, tålmodighed, menneskesyn, tryghed, fællesskab, glæde* og meget mere..
Dialogerne blev faciliteret af Tina Enghoff.
- **Fotos**
Udover fotos fra workshoppen i april udvalgte Tina Enghoff (der selv er fotograf) et antal billeder fra skolens arkiver. De i alt 100 udvalgte billeder er således taget af elever og ansatte på skolen, og de udgør en stærk visuel repræsentation af begrebet *Livskraft* på den færdige hjemmeside.
- **Tekster**
På livskraft-siden er der også et par tekster. Dels en kort baggrunds-tekst om Egmont Højskolen, dels en længere beretning om skolens historie – skrevet af en, der har været med hele vejen: Nuværende forstander Ole Lauth.
- **Hjemmeside**
Endelig er der selve hjemmesiden, som samler alt det ovennævnte materiale.
Siden er opbygget, opsat og kodet af kræfter på skolen – helt i tråd med Anette Molbech og Tina Enghoff arbejdsmetode, der vægter, at mest muligt materiale bliver produceret af de involverede.

Livskraft

Projekt Livskraft

Et kig ind i det enestående liv, som udfolder sig på Egmont Højskolen – beskrevet af nogle af dem, der har eller har haft deres gang på skolen. Kig dig omkring, – og mærk den særlige rummelighed og ånd, som findes på skolen.

Fotos

100 stemningsbilleder fra hverdagen, undervisningen, festerne, udfordringerne og rejserne med Egmont Højskolen. Billederne er taget af lærere og elever og er blevet til i workshops, i hverdagen og på rejser.

Dialogfilm

Fem små film, hvor Egmont-folk taler om væsentlige emner med udgangspunkt i nogle af skolens vigtige tanker og værdier. Mød elever, lærere, forstander og praktisk personale.

Mødet

Fra temaugen *Egmont ON* i efteråret 2015, hvor temaet var »Mødet«. Fire elevproduktioner med fokus på Egmonts Livskraft. Se tre film, samt en PowerPoint.

Podcasts

Luk øjnene og lyt til elever og lærere tale om, hvad det betyder at have oplevet Egmont indefra. Hvad får man med, og hvad består den særlige *Egmont Livskraft* egentlig af?

Tekster

Her kan du fordybe dig i tekster om skolens historie, og lidt om baggrunden for at skolen er nået til, hvor den er i dag.

© Egmont Højskolen 2016 – med støtte fra Egmont Fonden

Tina Enghoff, fotograf og billedkunstner. Står som projektleder bag flere projekter bl.a. Youth for Future. Senest har hun sammen med bl.a. Anette Molbech og professor Peter Berliner, DPU, Aarhus Universitet udviklet projektet, The Future Belongs to Us – et rettighedsprojekt for børn og unge på Grønland.

Tina Enghoff har modtaget flere priser og legater, og har som visuel kunstner stået bag en lang række visuelle projekter, herunder fotoudstillinger, projiceringer og bøger med særligt fokus på udsatte grupper i Danmark, som f.eks. 'SYV', 'Eventuelle Pårørende', og senest med udstillingen og bogen, "Migrant Documents" om udokumenterede immigranter i Danmark.

Anette Molbech, uddannet cand.mag. historie og antropologi, Københavns Universitet, 1997, strategisk kommunikation, CFJE, 2004 og projektledelse, DTU Executive Management, 2014, arbejder med udvikling af socio-kulturelle projekter og kommunikation, journalistik, fundraiser og har virket som projektleder på adskillige projekter. Anette Molbech har i en årrække arbejdet med sociale kulturprojekter på Grønland, senest i 2013 med "Youth for Future" og "Med Kærlig Hilsen", som blev afholdt i Paamiut, Tasiilaq og Nuuk.

Anette arbejder som projektleder og fundraiser i The future belongs to us, som er et 3-årigt social-kulturelt projekt i to byer i Grønland. Projektet har hun udviklet sammen med Tina Enghoff og Peter Berliner og sammen er de drivende kræfter bag aktiviteterne i det fondsfinansierede projekt.

Fra enkesæde til højskole

Af forstander Ole Lauth, Egmont Højskolen

Om pionérindsatsen for oprettelsen af Egmonthøjskolen.

Artiklen er et uddrag, hvis fulde længde kan læses på livskraft.egmont-hs.dk

Feriehjemmet Holsatia

I 1952 besøgte jeg første gang feriehjemmet Holsatia. Jeg var knapt 4 år gammel. Vi ankom til trinbrættet »Holsatia« – ca. 500 meter inden destinationen i Hou – faktisk der, hvor busstoppestedet befinder sig i dag. Min fars trehjulede kørestol blev lempet ud af godsvognen og ned på trinbrættet, og kort efter var vi installeret i én af hytterne ved stranden. Mod nord lå der 6 hytter, Hver hytte kunne indeholde 2 familier. Inde i selve værelset, var der et bord med 4 stole og en håndvask. Længere inde var der på hver side to køjesenge. Ikke just en særlig handicaptilgængelig indretning. Der var i alt 9 hytter, de seks små mod nord og 3 store mod syd ved tehuset.

Morgenmad, frokost og aftensmad blev indtaget i spisestuerne på »slottet«. Maden blev produceret på et kæmpekomfur i kælderen og sendt op med en snoretrukket elevator. Den var lige nøjagtig så stor, at en dreng på 4 år kunne mases ind på den nederste hyld! Ud over måltiderne var sommergæsterne overladt til sig selv. Det kun-

ne ske, at der skulle bælges ærter, eller at bær skulle nippes og renses. Ellers var det ren vegetering og dasen. I godt vejr opholdt de fleste sig ved stranden og på badebroen, som var meget privat, hvilket var angivet med store skilte. Kun sommergæsterne måtte benytte strand og bro.

I 1953 fik vi bil – en Folkevogn. Bilen fik tagbaga-gebærer og min fars nyanskaffede sammenklappelige kørestol kunne med noget besvær lægges derop. Fra 1952 og frem til 1956 holdt vi hvert år ferie i Hou. Ferien i 1956 blev skelsættende for vores liv. I løbet af de 14 dage, havde min far møde med flere tillidsmænd fra Vanføreforeningen og funktionærer fra Sahva. Bl.a. var administrationschefen fra Sahva – Poul Stockholm på besøg 2 gange. At møderne handlede om, at om-danne feriehjemmet til en højskole, gik først op for mig i september måned.

Højskoleophold – og ideen om særlig højskole

I 1951 skrev min far, Oluf Lauth, en artikel i Vanførebladet, hvor han for første gang slog til lyd for, at man sikrede, at også unge invalide kunne komme på højskole. Selv havde han oplevet, hvad et højskoleophold kunne betyde for et menneske med et ret omfattende fysisk handicap. Da han blev født i 1923, gav lægerne ham ikke mange chancer for overlevelse. Og tidligt blev det gjort klart for mine bedsteforældre, at han udover sit fysiske handicap ville være retarderet resten af sit liv, hvorfor de frit kunne aflevere ham til åndssvageforsorgen.

Lægernes forudsigelser kom ikke til at holde stik, for i 1940 tog han realeksamen med ug i alle fag. Alligevel var det ikke muligt for hverken ham selv eller forsorgen at finde et nyttigt arbejde. Han blev henvist til invaliderente, hvilket gjorde ham dybt deprimeret. Men på Askov Højskole oplevede han i vinteren 47 at møde lærere, som kunne se hans intellektuelle ressourcer. Og så fik han også en kæreste, Lise Skjold, som senere blev min mor.

Efter jeg blev født den 20. september 1948, drog mine forældre til Fana Folkehøjskole ved Bergen. Min mor havde efter krigen været på hjælpearbejde i Norge som sygeplejerske. Nu ville hun vise min far Norge og norsk højskoletradition. At norske folkehøjskoler var mere åbne for »skæve« elever var vel med til at bestyrke min far i sin idé om en højskole for vanføre.

Høj- og efterskole for handicappede en realitet

I 1956 havde Vanføreforeningen og Sahva besluttet at sætte Holsatia til salg, da et driftstilskud fra Socialministeriet blev afslået. I foråret 1956 kom min far med ideen om at lade Holsatia overgå til højskole drift for vanføre elever om vinteren og fortsætte ferieholdene om sommeren. I tillidsmandskredse og blandt politikere på Christiansborg var der bestemt ikke begejstring for en særhøjskole for invaliderne. Ikke desto mindre gav Undervisningsminister, Jørgen Jørgensen, tilladelsen til at igangsætte en sådan højskole i oktober 1956 som en af de sidste bedrifter i sin embedsperiode. (Mange var dog af den meget fornuftige opfattelse, at der ikke skulle oprettes særlige højskoler for invalide, men alle højskoler skulle være for alle).

Den 1. oktober 1956 tog vi afsked med Ollerup og drog til Hou. Vi flyttede ind på »slottet«. Mine forældre valgte 2 værelser med skråvægge oven for trappen på 1. sal. Det ene skulle være deres soveværelse, og det andet blev mit værelse. For enden af gangen var der to mindre stuer. Den ene blev stort set min fars arbejdsværelse og bibliotek og den anden blev spise- og opholdsstue. Over for mit værelse var døren ind til en stor stue med balkon, som senere blev bolig for et lærerpar. De øvrige værelser blev brugt til gartnerelven og et par køkkenpiger. Vi boede tæt, og alle måtte dele det ene badeværelse og toilet, der var på gangen. På etagen ovenover – med tårnkammeret – måtte resten af pigerne, økonomaen, diakonen og en ugift lærer indtage. De øvrige lærere fik værelse sammen med eleverne i »Annekset« og i »Børnely«.

Mine forældre vidste, at vi den 1. november 1956 skulle modtage ca. 20 efterskoleelever og 40 højskoleelever. Fuldt overblik over hvor mange af de kommende elever, der sad i kørestol eller på anden vis havde brug for støtte, var der ingen der havde.

Det blev sent inden mine forældre kunne komme i seng den første aften efter elevernes ankomst. Mange værelsesbytninger måtte der til, da alle skulle ligge i køjesenge. Og flere, der var tiltænkt den øverste køje, var for handicappede til, at de overhovedet kunne komme op i den øverste køje.

Godt fra start

Holsatia Højskole for Vanføre kom godt fra start. Og i 1957 besøgte Karl Bjarnhof (1898-1980, forfatter, journalist og interviewer på DR, der blev

blind i 1918) skolen for at lave et radioportræt af skolen og min far. En hel dag tog det. Bl.a. fordi teknikerne i optagevognen skulle have kabler op i min fars kontor på 1. Sal. Udsendelsen fik stor betydning for elevtallet de kommende år. Det var tydeligt, at Holsatia Højskole var en bastard i højskolebilledet på den tid.

Holsatia Højskole havde fået en bestyrelse på 6 medlemmer. 3 fra Sahva og 3 fra Vanføreforeningen. Bogbindermester og formand for Vanføreforeningen, Frederik Knudsen, satte sig i formandsstolen, men min far sikrede sig to bestyrelsesmedlemmer, som blev en utrolig støtte for ham. Den ene var hans tidligere lærer fra Askov, Poul Engberg. Engberg var et ægte højskolemenneske og forstander på Snoghøj Højskole – og også jurist. Min far kunne se, at han havde brug for juridisk indsigt til kontrakter, vedtægter og aftaler med undervisningsministeriet i sit forstanderarbejde. Engberg skulle også bruges til at sikre højskoleideen som modvægt til den institutionstænkning, der var på handicapområdet, og som let kunne blive styrende. Den anden var Otto Kier fra ingeniørfirmaet Wright, Thomsen og Kier. Kier havde som civilingeniør stor indsigt i bygningsdrift og nybyggeri. Noget, der sandeligt blev brug for.

Rive ned og bygge en ny skole op

Holsatia var meget misligholdt, stort set uden isolering og varmesystemet var ikke fungerende. Kort efter at Sahva havde overtaget bygningen, blev det konstateret, at Holsatia var fyldt med råd og svamp, hvorfor Sejersen efter en lang retssag måtte tilbagebetale 70.000 kr

I 1957 kom finansminister Viggo Kampmann med i skolens bestyrelse, som repræsentant for den Vanførefond, han havde skabt i 1955. Kampmann havde stiftet bekendtskab med de vanføre på Ortopædisk Hospital i København i begyndelsen af 50'erne. Ved et af de første bestyrelsesmøder han deltog i, hørte han ingeniør Kiers gennemgang af de investeringer der skulle til for blot at gøre Holsatia nogenlunde driftsmæssig i orden. Hertil kom jo så, at huset var komplet uegnet, for mennesker i kørestol! Ganske vist havde tømremester Hoe bygget en lang rampe, så min far og andre kørestolsbrugere kunne komme ind, uden at skulle hives op af de 10 trappeetrin, der var indtil stueetagen.

Kampmann havde ikke hørt længe på redegørelsen, før han konkluderede, at der skulle skaffes penge til en ny skole og det gamle »skidt« skulle rives ned. Det gik meget hurtigere med at skaffe penge, end min far i sin vildeste fantasi havde forstillet sig. Kampmanns kone, Eva, havde gode relationer til Egmont H. Pedersens Fond. Og efter at overretssagfører Dragsted, som var formand for fonden, havde besøgt skolen, blev der i slutningen af 1958 givet tilsagn om støtte på godt 1 mio. kr.

H. P. Nielsens tegnestue i Odder tegnede et udkast til en skole med en lukket gård, så tre fløje kunne færdiggøres, det gamle slot kunne nedrives og den sidste fløj kunne kobles på i én bevægelse. Derved kunne der være skoledrift i hele byggeperioden. Kampmann insisterede også på, at der skulle være en afdeling til genoptræning og en svømmehal. Min far havde en drøm om en skole med 8-10 selvstændige huse, hvor en læ-

rer kunne bo sammen 10-12 elever. Så skulle der være en hovedbygning med alle undervisningsfaciliteterne. Den ide blev hurtigt forkastet, men for enden af hver gang, blev der etableret en lærerbolig og også forstanderens bolig blev placeret centralt i skolen.

Efter den afholdte licitation, viste det sig, at der ikke blev råd til Kampmanns træningsrum og svømmehal. Ved indvielsen i 1961 lovede han, at han inden for to år ville skaffe de nødvendige midler. Sygdom og andre gøremål betød, at den drøm fik han aldrig realiseret.

Ole – forstander på trods – og i glæde

At jeg søgte jobbet som forstander i 1991 har jeg ikke fortrudt. Fire forstandere havde i de mellemlyggende år passet godt på skolen i op- og ned-

gangstider. Ejvind Mortensen – min forgænger – havde bygget til og udvidet og kunne overlevere en veldrevet skole med en rigtig sund økonomi. En stab af gode medarbejdere og 3 bestyrelsesformænd, Henning Olesen (1991-97), Johannes Due (1997-01), Sonja Mikkelsen (2001-) har med udsyn og det rigtige netværk betydet, at vi i 1997 kunne genskabe hytterne ved stranden og overtage Hou både- og skibsværft. I 2000 kunne vi indvi 24 nye værelser, et administrationshus og en ny spisesal. I 2005 kom nok en værelsesfløj til med 20 værelser. I 2013 blev Kampmanns svømmehal en realitet med indvielse af »Vandhalla« og i 2015 har vi kunnet indvi »Langhuset«, »Midgård« og »Asgård« – 24 elevværelser, som burde kunne skabe standard for billigt og hurtigt handicap tilgængeligt byggeri.

Egmont Højskolen modtager Bevica Fondens Tilgængelighedspris

Af Kasper Rander, højskolelærer

Egmont Højskolen modtog torsdag d. 27. oktober Bevica Fondens Tilgængelighedspris, som fonden en gang om året uddeler til en organisation eller person, der gør en særlig indsats for mennesker med bevægelseshandicap.

Fyrre elever og ansatte drog torsdag morgen d. 27. oktober afsted fra Egmont Højskolen for at deltage i overrækkelsen af Bevica Fondens Tilgængelighedspris, der i år gik til Egmont Højskolen.

Prisen blev overrakt af Bevica Fondens bestyrelsesformand Torben Svanberg, som i sin tale ved bl.a. sagde:

»Egmont Højskolen er et helt fantastisk sted, der med et nærmest utrætteligt engagement og med en pæn portion stædighed arbejder for at styrke forudsætningerne for det selvstændige og uafhængige liv for mennesker med bevægelseshandicap. Helt i tråd med vores værdigrundlag. Men Egmont Højskolen har naturligvis også en særlig plads i vores hjerte og historie, og jeg er glad for, at fonden tilbage i 50'erne overlod villaen til den

nuværende forstanders far. Det var en klog beslutning.«

Efter Torben Svanbergs rosende ord til skolen, holdt Egmont Højskolens formand Sonja Mikkelsen en takke-tale, mens forstander Ole Lauth gav et kort foredrag om den stædige kamp for god tilgængelighed, der har været kendetegnende for Egmont Højskolen gennem hele dens 60-årige historie.

Udover flokken af folk fra højskolen deltog omkring tres personer i arrangementet, der foregik i den smukke Mogens Dahl Koncertsal tæt på Amagerfælled i København. De deltagende elever og lærere samt de mange repræsentanter fra flere af landets handicaporganisationer oplevede skøn jazz-musik med sangerinden Sidsel Storm og pianist Magnus Hjort og kunne desuden smage sig igennem både søde og salte lækkerier ved den efterfølgende buffet.

Læs mere om Bevica Fonden, tilgængelighedsprisen samt tidligere modtagere af prisen på:

bevica.dk/tilgaengelighedspris

Torben Svanberg overrækker Bevica Fondens Tilgængelighedspris til Sonja Mikkelsen og Ole Lauth

Sonja Mikkelsen takker for prisen

Ole Lauth gav en kort udgave af skolens historie

Det musikalske indslag bestod af skøn jazz-musik med sangerinden Sidsel Storm og pianist Magnus Hjort

Vandringer på Egmont Højskolen

Vandreture er måske ikke det mest oplagte at praktisere på en højskole, hvor omkring en tredjedel af eleverne bruger kørestol. Men på Egmont Højskolen er vandring blevet en pænt stor ting. Dels på forskellige »walk-and-talk«-fag, men også på skolens studieture og ikke mindst i efteråret, hvor skolens Vandremarathon efterhånden er blevet et af de faste højdepunkter på semesteret.

For filosofen Søren Kierkegaard var det at gå tæt forbundet med hans tænkning. Han var gennem hele livet selv glad for at gå, og i et brev til svigerinden Henriette, som lå syg, skrev han:

»Tab for alt ikke lysten til at gå. Jeg går mig hver dag det daglige velbefindende til og går fra enhver sygdom. Jeg har gået mig mine bedste tanker til, og jeg kender ingen tanke så tung, at man jo ikke kan gå fra den.«

Hr. Kierkegaard havde jo nok ikke Egmont Højskolens elever i tankerne dengang, men de elever, der deltog i studieturen »El Camino« i foråret 2016, fik til opgave at skrive et brev tilbage til Søren. Her er et af brevene:

Kære Søren Kierkegaard.

Tak for dit opmuntrende brev, omhandlende dét at gå. På El Camino er lysten til at gå ikke blevet tabt. Nej, den er nok tværtimod blevet større. Hver dag har vi gået det daglige velbefindende til, og tanker, snakke, hårdt arbejde, hvidt brød og

smukt landskab (for det meste), har alt sammen været en del af denne velbefindende.

Men. Kan man gå fra sygdom, som du skriver at kunne? Nej. Det tror vi ikke. Sygdommene er der. Men man kan gå med sygdommen og på trods af den, og måske bliver sygdommen en smule mindre derved. Det samme gælder nok lidt de tunge tanker. Det er ikke dem, der har fulgt os det meste af ruten, og hvis de gjorde, kunne grin, fællessange og godt humør hjælpe dem væk.

På Egmont højskolen går vi ikke bare sådan lige fra de tunge tanker og sygdomme. De er en del af det. Og det er okay. Så at gå en del af caminoen sammen med dejlige mennesker fra Egmont, har nok snarere handlet om at være i det sammen, og om hvordan, man på trods af sygdom og tunge tanker kan opnå ting, som man ønsker.

Håber du forstår svaret, Kierkegaard. Vi glæder os til at høre fra dig.

Mvh. Egmont højskolens El Camino niñas.

I dette mini-tema om vandring på Egmont Højskolen kan du læse mere fra turen på Caminoen. Du kan også læse om vores særlige koncept med Vandremarathon og desuden to andre studieturs-beretninger med vandring som omdrejningspunkt: efterårssemesterets ture på Hærvejen og den danske Camino-pendant: Camønoen.

God tur!

VANDREMARATHON

Af Kasper Rander, højskolelærer

Tilbage i 2006 fik friluftslærerne Johannes Schönau og Peter Scharling dén idé, at Friluftslinien skulle på en vandretur. Det skulle være en tur, der udfordrede eleverne på en måde, så de fik en oplevelse af at have overkommet mere, end de måske først troede, at de kunne. De planlagde derfor en vandretur, hvor alle skulle gå den klassiske marathon-distance – dvs. 42 km – indenfor 24 timer. Omtrent halvvejs på ruten skulle eleverne overnatte i bivuakker, og for at få alle med måtte elever og hjælpelærere på skift skubbe eller på anden måde hjælpe de af eleverne, der pga. handicap skulle gennemføre turen i forskellige former for kørestole og joggere.

Turen var ikke tænkt som en »strabads-tur«, så der var ikke andre opgaver undervejs, end at alle ved fælles hjælp skulle bevæge sig den planlagte distance, bære egen bagage, og så ellers bare nyde turen, naturen og samværet med de andre vandrere.

Vandremarathon – teambuilding og personlige mål

Med denne friluftstur, som foregik på Djursland med en tur gennem Mols Bjerge, var Egmont Højskolens Vandremarathon født, og der er hvert år siden (med undtagelse af 2012, hvor skolen var til Paralympics i London) blevet gået en form for vandremarathon i efterårssemesteret.

Ved det tredje Vandremarathon kobled Idrætslinien sig på, og siden 2009 har det været udbudt som et tilbud, alle elever kan melde sig til.

Ruten er blevet ændret til en tur langs den nordlige side af Horsens Fjord, og går nu bla. gennem den smukke Sondrup Skov, men udgangspunktet er stadig det samme: En lang vandretur, som deltagerne ved fælles hjælp gennemfører i løbet af et døgn, med en overnatning undervejs.

Med den udvidede kreds af vandrere er konceptet blevet finpudset lidt, så alle får den oplevelse, som den oprindelige idé indeholdt: en oplevelse af, at have gjort lidt mere end man troede, man kunne.

Derfor skal alle elever, der deltager i Vandremarathon'et, sætte sig et mål for turen. Skolens lærere hjælper med at sætte målet, for samti-

dig med, at eleverne skal presses, skal det stadig være et mål, der er realistisk at gennemføre.

Og målene er vidt forskellige alt efter fysisk form, handicap eller andre ting, der spiller ind: Nogle af eleverne fra idrætslinjen vælger at løbe dele af distancen; nogle gennemfører på en håndcykel; nogle går den første dag, og cykler så på dag to; nogle får kørt bagagen i stedet for at bære den selv; nogle nøjes med at gå 5 km, og bliver så samlet op af en af skolens busser osv. osv.

Mange elever i el-kørestol tager også på Vandremarathon, og selvom det måske ikke umiddelbart virker som en stor fysisk præstation at køre en tur i el-stol, så kan det for mange være en kæmpe udfordring at være afsted i mange timer – udendørs uanset vejr, og at overnatte i en spejderhytte undervejs.

Endelig er der en del elever, der bruger Vandremarathon'et som en slags teambuliding i deres borger-assistent-team. Teamet følges så ad på hele turen, og får på den måde lejlighed for at komme tættere på hinanden – også når de bliver pressede pga. træthed.

Flere og flere vil gå med

Med det grundkoncept, har der nu været afholdt Vandremarathon på Egmont Højskolen 10 gange, men der bliver stadig ændret og finpudset hist og her – bl.a. fordi flere og flere elever ønsker at deltage i vandringer.

Tilbage i 2009 var der 76 elever, der gik Vandremarathon, hvilket svarer til 48% af elevholdet dengang. Her i 2016 valgte 164 elever, eller hele 82% af eleverne, at gå med!

Med 164 vandreglade elever er der en del logistik, der skal gå op, for at alle får en god oplevelse. Det handler blandt andet om, at der skal være nok hjælpemidler i form af joggere, håndcykler mv. til de, som skal bruge det på hele eller dele af turen.

Der er nu også så mange deltagere, at vi ikke længere kan nøjes med at transportere flokken i skolens egne busser, men også lejer en stor turistbus til at køre folk ud til start-stedet lige nord for Horsens.

I forhold til overnatning og bespisning har det også været nødvendigt at opskalere. De fleste sover nu i telte og store interimistiske bivuaer, som skolens pedeller er med til at sætte op ved spejderhytten Olufsborg i Sondrup Skov, og de elever, der ikke kan sove ude, overnatter indendørs på Olufsborg.

Maden kræver også andet end Friluftsliniens oprindelige bål og Trangia-køkken, så de sidste par år har ansatte fra skolens køkken stået for madlavningen i spejderhytten.

Alt i alt involverer Egmont Højskolens Vandremarathon et pænt stykke over 200 personer.

Ansvar og fællesskab

Men det er ikke kun det praktiske, der ændrer sig, når så mange gerne vil med på Vandremarathon. Også organiseringen af selve gå-turen har ændret sig, efterhånden som de lærere, der arrangerer Vandremarathon, gør sig erfaringer med det store arrangement.

Tidligere sørgede lærerne f.eks. for at opdele eleverne i grupper, som så havde ansvar for, at alle i gruppen fik hjælp, og at alle fik gennemført deres definerede mål. Det kunne være opdelinger i forhold til forventet tempo osv.

I dag er den del af ansvaret lagt over på eleverne selv, idet den samlede elevflokk nu blot bliver bedt om at tage ansvar for, at der er hjælp til alle.

På den måde understøtter Vandremarathon i endnu højere grad højskolens overordnede mål i forhold til myndighed, værdighed og solidaritet: Eleverne kommer selv på banen, de tager ansvar, de kigger til siden, de sørger for hinanden, og de opbygger et sammenhold og en fællesskabsfølelse, som de kan bygge videre på resten af semesteret.

Som Lisa Schlage, der er en af de lærere, der har været med til at arrangere Vandremarathon siden 2009 siger: *»Ved at flytte eleverne fysisk, flytter vi dem også mentalt!«*

EGMONT HØJSKOLEN PÅ CAMINOEN

Af Nanna Dagmar Nikolajsen, hjælper lærer og tidligere elev

I foråret 2016 var der en ny destination med i rejsekataloget for eleverne på Egmont Højskolen. Rejsen tilbød en tur til Bilbao og ikke mindst 8 dages vandring på pilgrimsruten El Camino.

Selve vandringen på El Camino var essensen af turen. Livet som pilgrimme bød ind til andre oplevelser og indtryk, end man f.eks får på en storbyrejse men også i forhold til den hverdag, som er på Egmont. Caminoen gav rum til lange perioder med ro og stilhed, fordybelse i andres fortællinger, tanker, og sved over de udfordrende distancer og landskaber for både gående og kørestolsbrugere. Behovet for mad, antallet af søvntimer og remedier til at klare sig med blev ændret, for alt kom til at dreje sig om dagstimerne på ruten – »hvornår møder vi et spisested på ruten? Hvor tidligt skal vi op for at nå i mål med dagens kilometer? Hvor skal vi sove? Og hvordan skal vi som gruppe uddele opgaverne, så alle for det bedst mulige ud af turen?«.

Som de helt »grønne« pilgrimme vi var, lavede vi, aftenen inden vandringen begyndte, den fejl ikke at kigge på sengetiderne for vores hostel. På mange af de steder man kan bo på El Camino, er der nemlig bestemte timer, hvor der skal

være ro, så pilgrimmene kan få deres søvn, og måske endda nå op og se solopgang. Så da vi efter at have været ude og se byen vendte snuderne mod hostellet og vores køjer, var dørene låste og en vred receptionist kom ud og fortalte, hvor forkert det var, at vi først kom nu, og at hvis der var flere ude i byen, så måtte de altså sove i vores busser. Heldigvis for os nåede alle hjem, inden receptionisten var færdig med at være forbavset over vores sene sengetid.

Turen til Caminoen lå i april, og derfor var det ikke højsæson for vandring på ruten. Alligevel mødte vi en del mennesker fra nær og fjern, og de var alle imponerede over vores tilstedeværelse på ruten. Det rygtedes, at der aldrig havde været så stor en gruppe af folk med og uden handicap sammen på Caminoen før. Og det ryggede slugte vi råt og tog til os med det samme. Og glæden, vablerne og selvtilliden blev kun større i takt med, at dagene og kilometrene gik. En uoverskuelig distance om morgenen kunne synes som let og fantastisk, når vi var afsted. Et koldt kloster at overnatte på efter en dag på ruten med regn blev gjort hyggeligt med gåder, slik, senge, der blev rykket sammen, og tæpper der blev delt.

Vores bid af Caminoen var 120 kilometer, men for mange var det ikke sidste gang, at de satte deres vandrestøvler på ruten. Det var i hvert fald den tanke, mange af os forlod Caminoen med. Et på gensyn!

EGMONT HØJSKOLEN PÅ CAMØNOEN

Af Camilla With Aasager, højskolelærer

En af studiturene i efteråret 2016 gik til Møn, hvor Museum Sydøstdanmark og Vordingborg Kommune har udviklet en dansk pendant til den berømte spanske vandrerute Caminoen. Camønoen er en 175 km. lang vandrerute, men Egmonts studietur nøjedes med at tage dele af ruten, så der også var tid til andre kulturelle input på den smukke ø.

Udgangspunkt for studieturen var Camping Møns Klint, og vores første vandretur gik til Aborrebjerg, som er 143 meter over havet og dermed Møns højeste punkt. Vi skulle blot ud på en aftentur og spurgte i receptionen, om de kunne anbefale noget lige i nærheden. Vi kom lidt sent afsted, og tussmørket havde så småt sænket sig over landskabet.

Inden længe stod vi ved »bjergets« fod. Mange kiggede op med store betænkeligheder, men alle tog alligevel udfordringen op! Og alle skulle op – også kørestole – koste hvad det ville. Der blev kæmpet, skubbet, mast og svedt. Det var fantastisk at se alle give en hånd med. Når en blev for udmattet af at skubbe midt på skråningen, blev der råbt på hjælp og en anden overtog osv.

Fra toppen kunne vi se de udviskede konturer i landskabet og i det fjerne skimte skyline af Stege, efterhånden tog stjernehimlen over, og ned-

stigningen fra Aborrebjerg blev eksekveret al-most in the dark. En helt særlig aftentur. Jeg var selv med som lærer for første gang på vandretur og sad om aftenen med en fornemmelse af, at vi havde gjort noget vildt.

Den følgende dag gik vi ad Kridtstien til Møns Klint, en kort tur på ca 4 km. I Egmont-tempo tog det godt en times tid. Afgang efter morgenmaden i samlet flok, som dog hurtigt spredte sig som en flydende masse ud over ruten. Der var usikkerhed flere gange undervejs, er det nu til højre eller venstre?

Der opstår mange forskellige grupper, nogle sækker bagud, hvor er den og den, som er på vagt for den og den? Nå, så går vi da bare sammen... fra sneglefart til rapfodet, hvordan følges vi ad? Nogle må vente på andre og tage et ekstra hvil. Fælles for alle er en destination, et mål, alle skal nå frem til, og det har en fantastisk samlende effekt på en gruppe.

Lørdag skulle vi ud på den lange tur trans-Møn. Vi skulle gå fra Camping Møns Klint på det vestligste af øen i det fjerneste hjørne af DK, tværs over øen til Stege, Møns hovedstad helt i øst, en tur på cirka 20-25 kilometer – alt afhængigt. Nogle gik langs kysten, så længe det var muligt, andre tog landevejen med mere fast grund under fødderne og en mere direkte vej. Igen mærkes tydeligt det fælles mål, en fælles opgave. Vi er alle i samme båd – og alle er nødt til yde – og nyde – ind i mellem. Vi havde et udtømmeligt

lager af bastogne- og chokolade-kiks, så ingen gik sukkerkold undervejs.

Sidste tur gik vi fra Stege Museum ved byporten og den gamle voldgrav mod den lille ø Nyord. Camønoens etaper følger både landevej, stier og markveje. Vi gik denne dag »Enebæretapen« en smuk tur, der bød på særpræget natur, dog mange flere slåenbuske end enebær. Flere gange undervejs måtte vi spørge de lokale om vej og på et tidspunkt, lige inden vi nåede dæmningen til Nyord, måtte vi kæmpe med et mygge-angreb, da vi kom ind i et område med høj luftfugtighed og myg overalt, de stak hurtigere, end man kunne nå at klaske dem, flere kom derfra med bene stukket til noget, der lignede røde hunde.

Mandag var hjemrejsedag, vi delte os i to grupper. Den ene gik en tur i Stege, den anden kørte til Møns klint for at gense/se Klinten en sidste gang. Det er et fantastisk syn – og hele turen værd. Bent Lorentzen gik denne dag, rigtig godt hjulpet af sine assistenter, alle 496 trin ned til stranden – hvor man ydmygt står for foden af klinten – og hele vejen op igen. Det var den mest rørende og overraskende præstation på turen :-)

HÆRVEJEN – CHANCEN FOR AT SE IND I SIG SELV

Af Simon Durand, højskoleelev efterår 2016

Hærvejens oprindelse går mange århundreder tilbage. Vejen fik sit navn af, at det var den vej, der var lettest til at transportere sin hær op i gennem Jylland. Den går på den jyske højderyg, hvilket betyder, at det er den vej med færrest vandløb, der skulle krydses.

Den vej havde vi sat os for at gå et godt stykke af. Vi endte ud med at gå omkring 90 km ad denne historiske vej. Vi satte os ind i bussen kl. 7.00 torsdag morgen. Vores destination var Skals, hvor vores tur startede. I løbet af de næste 5 dage bevægede vi os syd, indtil vi ramte Ellinglund, hvor turen så gik tilbage med bus igen. Duggen lå stadig i græsset, og spændingen hang i luften, da vi satte afsted mod Viborg, som var vores første stop. Modet var højt og stemningen i top. Jokes, mordgæder og historier kørte på i de næste timer. Afbrudt af perioder med stilhed og spredning i gruppen. Det gav tid til noget refleksion og indlevelse i øjeblikket. Efter 21 km og ømme ben var det superlækkert at komme frem til buffet og dyner med friskt sengetøj.

Fredag tog vi et smut forbi Viborg Domkirke, som tilfældigvis var ved at få nedsat en muslingeskal i messing foran domkirken. Det var en skal, som domkirken fik overrakt, som bevis på at Viborg er en del af pilgrimsruten, som går fra Trondheim i Norge til Santiago de Compostela i Spanien. Inde i kirken deltog vi i en pilgrimsand-

agt og fik en velsignelse med på vejen. Med gud på vores side tog vi på café og spadserede rundt i Viborg, inden den rigtige vandring gik mod Hald Hovedgård. Sidst på dagens etape mødtes vi med en naturvejleder, som forklarede, hvad naturen, som vi var omringet af, havde at byde på. Den aften stod den på lækker grill, øl og vin. Da fuldmånen stod højt og en indbydende sø var rundt om hjørnet, hoppede fem friske i søen i fuld naturist stil.

Lørdagen startede ud med ro i sindet, da vi havde mediteret og dyrket mindfulness inden vandringsen fortsatte. Med nedslidte klipklappere og godt humør satte vi ud mod Thornings gamle skole. Dollerup bakker var bjergtagende, og fritgående dyr fik os til at føle os et skridt tættere på naturen. Missionen var at gå i 1 time uden at snakke. På den måde gav vi os selv tid til at få naturen og roen ind under huden. Tankerne løb løbsk, og der blev tænkt på stort og småt. Frokosten bestod i lækre sandwiches fra Skelhøje købmand, som gav et par ord med på vejen om Skelhøjes rolle i pilgrimsvandring. Bogstavjagter blev købt og skrabet på livet løs. De få heldige, der vandt, købte straks nye for at vinde den helt store gevinst. Efter dagens etape var vi kommet op på 60 km plus minus. De første vabler var kommet eller allerede trådt ud, og benene var gået til.

Søndag, som var den sidste dag, hvor der virkelig skulle gåes sluttede ud ved Kragelund gamle præstegård. Efterhånden var Prince- og Bastog-

nekiksene ved at blive fast inventar under hver jogger og rygsæk. Der blev spillet spil, drukket vin og spist lækker dessert.

Mandag, den sidste dag, startede ud med meditation og mindfulness igen. Det gav en god start på dagen og med tanke på, at det ville blive en afslappende dag, hvor der blev gået få kilometer, løb folk nærmest i mål. Turen sluttede med armene i vejret og smil på læben i Ellinglund og rundet af med en klapsalve ude foran hovedindgangen til Egmont.

Udvidelser og ombygning

Efter en markant elevtilstrømning er arealerne på Egmont Højskolen ikke længere tilstrækkelige. Særligt de fælles områder er hårdt belastede. Lillesalen kan ikke længere rumme skolens elever, og området omkring spisesalen er nærmest ufremkommeligt for kørestolsbrugere, og køkkenet kan ikke tilbyde elever i kørestol at deltage i madlavningen – fysiske rammer, der skaber

problemer, der ikke harmonerer med højskolens filosofi om et inkluderende miljø, hvor alle kan være med.

Byggeriet er støttet af den A. P. Møllerske Støttefond (7 mio.kr.), Elsass Fonden (4 mio. kr.) og Augustinus Fonden (3,5 mio. kr.). Byggeriet forventes at kunne gennemføres for 28 mio. kr.

Tillykke med de 60

Disse fire brave mennesker, som har betydet så meget for handicappolitikken og dermed for Egmont Højskolen, er blevet 60 tæt på højskolens fødselsdag. Tankevækkende! Stort til lykke!

Susanne Olsen

Stig Langvad

Janne Sander

Jens Bork

Den gamle kiosk - anno 1961

Elevforeningen – Siden sidst

Af Jens Bork, formand Elevforeningens bestyrelse

På Egmont Højskolen er der fortsat mere end fuld fart på med 204 elever. Det er det højeste antal elever, der endnu har været på et semester. Og det må siges at være rigtigt flot.

Ole Lauth fortæller, at til forårsholdet er alle pladser optaget og der er en

lang venteliste, for rigtig mange vil gerne være elev på Egmont Højskolen.

Elevstævnet 2017

Bliver afholdt i weekenden d. 3.-5. november 2017, så sæt kryds i kalenderen med det samme. Her skal den igen have alt, hvad den kan trække. Til stævnet 2017 skal der gerne komme, som der var til 60-års jubilæumsstævnet i år, hvor der var ca. 700 stævnedeltager. Invitation til stævnet 2017 bliver sendt ud først i september.

Flytur til efteråret

Elevforeningen vil i 2017 igen forsøge at arrangere en flytur, formentligt i uge 33. Vi arbejder på, at rejsemålet skal være Cypern, Mallorca eller et andet spændende sted. Der skal blot være mulighed for at leje liftbus, og hotellet skal være handicapegnet. Information om turen vil bli-

ive sendt ud til medlemmerne sidst i marts måned 2017, hvis det lykkes at få en tur op at stå til en rimelig pris.

Weekendtur

Elevforeningen vil igen i 2017 prøve, om det er muligt at lave en weekendtur, formentligt til Hou Søsportcenter. Turen vil blive arrangeret i maj måned, en weekend hvor der bl.a. bliver mulighed for en svømmetur i Vandhalla. Invitation til turen vil blive udsendt marts måned.

Sommersjov

For 18. år i træk vil Egmont Højskolen i samarbejde med Elevforeningen og Dansk Handicap Forbunds Ungdomskreds arrangere sommerkurset Sommersjov. Traditionen tro bliver det i uge 28, og planlægningen er allerede i fuld gang. Er du interesseret i at komme med til Sommersjov, er det med at være hurtig med tilmeldingen, da vi ved, at der er mange, der vil med. Ved Sommersjov 2016 var der venteliste. Det er muligt at se billeder fra Sommersjov 2016 på Elevforeningens hjemmeside.

Temaet for kurset i 2016 er ikke fastlagt endnu, men så snart temaet er klar bliver det meldt ud. Folderen planlægges at være klar først i marts, hvor den kommer på både skolens og elevforeningens hjemmeside.

Den Lille Grønne

Du opfordres hermed til at sende et eller flere indlæg til Den Lille Grønne, der udkommer næste gang i juni måned 2016. Har du en oplevel-

se fra din hverdag eller en spændende oplevelse i forbindelse med højskolen, vil vi gerne have et indlæg til bladet. Du sender det blot til Elevforeningen. Du har tiden – vi har bladet – så lad os få et samarbejde i gang. Materiale til Den Lille Grønne sendes til: Jens Bork, Vestervænget 39, 7323 Give, eller på email: jcbork@stofanet.dk senest den 1.juni 2017

Internet

Elevforeningen har sin egen, flittigt benyttede hjemmeside:

elevforening.egmont-hs.dk

Prøv den næste gang, du sidder ved computeren.

Egmont Højskolens Elevforening ønsker Elevforeningens medlemmer, elever, lærere og personale på Egmont Højskolen en rigtig glædelig jul og et rigtig glædeligt nytår.

På gensyn i det nye år.

Den Lille Grønne
Egmont Højskolens Elevforening
juni 2016

**egmont
højskolen**

**25 og 60 års
jubilæum
i år**

Elevstævnet 2016

Af Jens Bork, formand Elevforeningens bestyrelse

Årets elevstævne havde endnu engang rekordstor deltagelse med 720 stævnedeltagere lørdag aften til festmiddagen. Vi var spændte på, om vi kunne få lige så mange deltagere til at komme som sidste år, og det må siges, at det lykkedes ved stævnet, hvor Egmont Højskolen fejrede sit 60-års jubilæum. Det er vi fra Elevforeningen superstolte af.

I løbet af weekenden tog rigtig mange stævnedeltagere en svømmetur i Vandhalla, og igen var mange begejstrede for faciliteterne.

Fredag aften var der underholdning ved personalegruppen, derefter underholdt eleverne. I anledning af jubilæet var det lykkedes at få sat fem bands op med nuværende og tidligere elever, der havde været på Egmont helt tilbage til 2002. Det gjorde de rigtig godt.

Lørdag eftermiddag havde vi inviteret fra folketinget. Mette Bock (LA). Josephine Fock (ALT). folketingskandidat. Søren Møller (A) til debatt møde om »Hvad må en handicappet koste«. Det var der stor interesse for med mange spørgsmål til politikerne.

Sidst på eftermiddagen lørdag havde vi jubilar-møde med godt 41 jubilarer. De yngste jubilarer var elever på Egmont for 5 år siden, og der var to jubilarer, der havde været elever på det første hold for 60 år siden. Det er sjovt at høre højskolehistorier fra dengang. Det er imponerende, at de har holdt kontakten til Egmont i så mange år, og i elevforeningen har vi kontakt til fire, der var med på det allerførste hold i 1956. Der er sket rigtig meget siden den gang.

Lørdag aften havde vi den store festmiddag, hvor godt 720 mennesker var samlet til en kæmpe fest i hallen. Til festmiddagen havde vi som festtaler inviteret formand i DH, Thorkild Olsen, der holdt en super tale, der fangede stævnedeltagerne. Under middagen spillede Charles' Trio, og senere spillede Tennis op til dans. Så der var rigtig godt gang i den på dansegulvet til den lyse morgen.

Fra elevforeningens side skal lyde en KÆMPE tak til alle, der var med til at gøre stævnet til den store succes, det blev. »TAK TAK«

Det er muligt at se billeder fra stævnet på elevforeningens hjemmeside på adressen:

elevforening.egmont-hs.dk

Elevforeningens bestyrelse

Formand

Jens Bork, medlem af højskolens bestyrelse Tlf. 20 46 25 72
Vestervænget 39, 7323 Give jbork@stofanet.dk

Øvrige bestyrelse

Wilton Jensen, næstformand, medlem af højskolens bestyrelse..... Tlf. 30 74 24 57
Bakkedraget 8, 7490 Aulum..... orluff52@live.dk

Jørn Skov Hansen, kasserer Tlf. 40 54 91 62
Museumsparken 36, 6623 Vorbasse..... jskovhansen@stofanet.dk

Tina Laursen, bestyrelsesmedlem..... Tlf. 28 96 37 80
Færøvej 79, 9800 Hjørring tinabl70@gmail.com

Rene Hansen, bestyrelsesmedlem..... Tlf. 27 12 86 40
Brøndby Møllevej 9, 2605 Brøndby..... rph1969@hotmail.com

Johanne Bach, bestyrelsesmedlem Tlf. 27 57 74 83
Vestervænget 75, 7323 Give..... johannebach@gmail.com

Anita Lorentzen, 1. suppleant Tlf. 20 77 00 22
Bævervej 6, 8700 Horsens bamselight@gmail.com

Klaus Emilius, 2. suppleant..... Tlf. 23 29 76 67
Adonisvej 89, 8960 Randers SØ ke@kunstbien.dk

Elevholds Repræsentant 2016

Mikkel Jonas Leabourn Kristensen..... Tlf. 61 71 07 94
Byvej 28B, 8330 Beder mailto:mjlk94@gmail.com

Foreningens kontakt på Egmont Højskolen

Ole Lauth (forstander) og Karin Busk..... Tlf. 87 81 79 00
Villavej 25, Hou, 8300 Odder mail@egmont-hs.dk

Jubilarer 2016

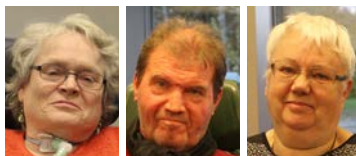
60 års jubilæum (1956)
Munk Jørgensen
Bent Steindorff Christensen

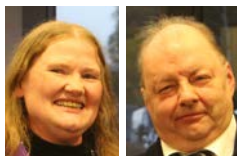
50 års jubilæum (1966)
Birgit Lorentzen Buch

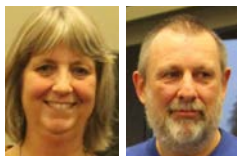
45 års jubilæum (1971)
Hanne Klitgård Larsen
Torben Madsen
Lotte Skov

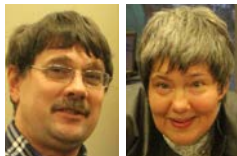
40 års jubilæum (1976)
Helena Friheim
Jens Egebjerg Benfeldt

35 års jubilæum (1981)
Jane Olsen
Bent Pedersen

30 års jubilæum (1986)
Bjarne Kleis Mouritsen
Lone Tuchsén

25 års jubilæum (1991)

Morten B Rasmussen
Claus Lindquist

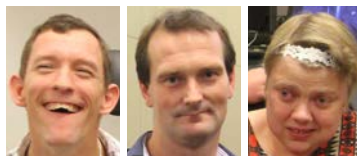
20 års jubilæum (1996)

Thomas Golding Jensen
Frank Nielsen

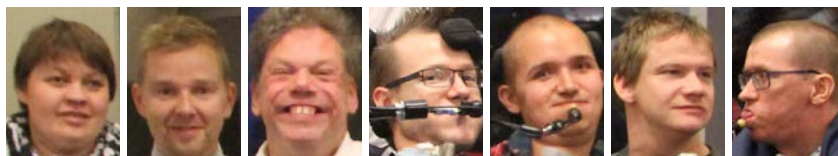
15 års jubilæum (2001)

Thomas Rasmussen
Anna Hvam
Bent Hvam

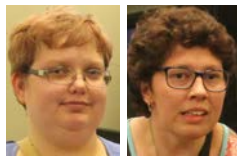
10 års jubilæum (2006)

Stine Hvelplund Jeppesen.
Morten Toft Sørensen
Thorbjørn Wish
Johannes G. Koed Mikkelsen
Kristian Mogensen
Mathias Wendelbo Christiansen
Casper Søgaard Christensen

5 års jubilæum (2011)

Bettina Studskjær Jessen
Christina Kira D. Hunnicke

Elevhold forår 2016

Adam Blak Jagd 8000 Aarhus C
 Agnes Bugge 8240 Risskov
 Aki Shibata Japan
 Aleksander Billesø Jacobsen 5620 Glamsbjerg
 Alexander Pregaard Christensen 6200 Aabenraa
 Amanda Guyot 8310 Tranbjerg J
 Anders Nielsen 9400 Nørresundby
 Anders Vase Yde 9800 Hjørring
 Andrea Plesner Bloch 8700 Horsens
 Andreas Diemer W. Pedersen 5000 Odense C
 Andreas Lindberg 2600 Glostrup
 Ane-Sophie Madsen 8464 Galten
 Anju Ishige Japan
 Ann-Katrine Ravndal 6052 Viuf
 Anna Amalia Ø. Christensen 7900 Nykøbing M
 Anna Hald Lauenborg Lorentzen 6000 Kolding
 Annika Pharis 2730 Herlev
 Asako Tanaka Japan
 Asger Carøe Sørensen 8581 Nimtofte
 Astrid Neergaard Sørensen 8660 Skanderborg
 Benjamin Friis Hansen 9620 Aalestrup
 Benjamin Mathias R. Løfquist 8990 Fårup
 Bent Lorenzen 6470 Sydals
 Berit Aagaard Sørensen 4040 Jyllinge
 Bjørn Thiesen 8300 Odder
 Bo Thyrrø Sørensen 8000 Aarhus C
 Casper Højbjerg Brok 8752 Østbirk
 Cathrine Brøe Mølgård 9000 Aalborg
 Cecilie Fog Andersen 6100 Haderslev
 Charlotte Stougaard 8300 Odder
 Chorouq Al Helfi 6705 Esbjerg Ø
 Christian Tams Carstensen 8800 Viborg
 Christina Kira D. Hunnicke 8300 Odder
 Christina Nørskov Christensen 8300 Odder
 Christinna Moric 8260 Viby J
 Clara Eierslev Oszadlik 5700 Svendborg
 Connie Laura Gravensen 9620 Aalestrup
 Daisuke Shinma Japan
 Daniel Aneto Olesen 7140 Stouby
 Danny Bolmgreen Pedersen 3330 Gørlose
 David Moeslund Emborg 5240 Odense NØ
 Diana Ossman 4520 Svinninge
 Dilan Tanriverdi 8300 Odder
 Ditte Biltoft 6818 Arre
 Ditte Helbech Jensen 8560 Kolind
 Dorte Rolsted Jessen 8240 Risskov
 Elisabeth Kassow Grønlund 8000 Aarhus C
 Elisabeth Olsen 4690 Haslev
 Ellen Marie Auken 8000 Aarhus C
 Emil Duedahl Mønster 8220 Brabrand
 Erik Kuur 8220 Brabrand
 Eriko Mizuno Japan
 Esben Kvist Lund 8260 Viby J
 Frederik Mønster S. Pedersen 7300 Jelling
 Frederik Vejlgård Venø 5200 Odense V
 Frederik Willems 5500 Middelfart
 Frederikke Smed V. Jensen 8000 Aarhus C
 Gustav Due Poulsen 8752 Østbirk
 Gustav Søndergaard Nymand 8660 Skanderborg
 Hans Kappel Skau 6500 Vojens
 Hayla Silva Søndergaard 9500 Hobro
 Helena Halgrener 6400 Sønderborg
 Helle Squillacì 7900 Nykøbing M
 Ida Katrine Bruun 6818 Arre
 Ina Hartmann Hansen 5580 Nørre Aaby
 Inger Bjerre Bjørnild 5762 Vester Skerninge
 Jacob Kowal Kjerås 5500 Middelfart
 Jacob Kruse Juhl 8000 Aarhus C

Jacob Vinter Bisgaard
 Jakob Dalgaard Wissing
 Janni Roldsgaard
 Jasmin Madsen Christensen
 Jeppe Vinther Sørensen
 Jes Meinertz Byg
 Jesper Nørgaard
 Johan Hattens Gudmandsen
 Johanne Rygård
 Jonas Bertelsen
 Jonas Ebbe K. Termansen
 Jonas Kassow Grønlund
 Josefine Kappelskov Klange
 Juliane Bøgelund Thomsen
 Julie Bundgaard
 Julie Foss Madsen
 Kanako Kobayashi
 Kent Dumstrøi
 Kim Nielsen Borg
 Kristian Krogh Jensen
 Kristian Nørmark
 Kristine Dahl Nielsen
 Kristoffer Bredahl Eisenhardt
 Lars Emil Egeberg Simonsen
 Lasse Kromann
 Lasse Rasmussen
 Lasse Aagaard Jensen
 Laura Lykke Pedersen
 Lea Bonde Pedersen
 Lea Bækgaard
 Line Juul Levisen
 Line Laxy Jensen
 Line Nyborg Sørensen
 Line Nørgaard Skands
 Line Stengaard Henriksen
 Line Thygesen
 Lise Broe Christensen
 Lise Hedegaard Kallesøe
 Louise Sofie Lautrup Fredriksen
 Lærke Howmand-Olsen
 Mads Brandt Mølgård Nielsen
 Mads Grathe
 Mads Grønlund
 Mads Rud Lund
 Mads Søvsø Mikkelsen
 Magnus Haldrup Berg Jensen
 Magnus Leick
 Maiken Mathilde L. Wetche
 Maja Bakkensen Bruun
 Malene Skød Pedersen
 Malene Vestergaard Jensen
 Marc Nygaard Andersen
 Marcus Reifling
 Maria Isabella Apadana
 Maria Skou Madsen
 Marie Andrea Darre Jensen
 Marie Friis Larsen
 Marie Maj Andersen
 Marius Marinus Bror L. Winther
 Mark Ahnfeldt Dissing
 Mark Kornerup Sørensen
 Martha Øre
 Martin Baunehøj Jørgensen
 Martin Hybert Andersen
 Mathias Lund B. Frederiksen
 Mathias Nissen Aalbæk
 Mathias Vestergaard Gøtke
 Mathilde Jørgensen

6200 Aabenraa
 8660 Skanderborg
 5500 Middelfart
 7080 Børkop
 8270 Højbjerg
 6100 Haderslev
 8300 Odder
 8300 Odder
 8210 Aarhus V
 8230 Åbyhøj
 8600 Silkeborg
 9260 Gistrup
 8330 Beder
 7400 Herning
 9690 Fjerritslev
 8520 Lystrup
 Japan
 6360 Tinglev
 8452 Vestbirk
 8000 Viborg
 9000 Aalborg
 9500 Hobro
 1909 Frederiksberg C
 6000 Kolding
 5260 Odense S
 8543 Hornslet
 8471 Sabro
 7870 Roslev
 5700 Svendborg
 6000 Kolding
 9460 Brovst
 5853 Ørbæk
 8983 Gjerlev J
 5631 Ebberup
 1480 Sorø
 9520 Skørping
 7673 Harboøre
 7300 Jelling
 8000 Aarhus C
 8240 Risskov
 8600 Silkeborg
 2200 København N
 8300 Odder
 7130 Juelsminde
 8660 Skanderborg
 8330 Beder
 8680 Ry
 8260 Viby J
 6818 Arre
 7560 Hjerm
 6100 Haderslev
 9400 Nørresundby
 7100 Vejle
 5000 Odense C
 8260 Viby J
 2110 København Ø
 9220 Aalborg Øst
 8300 Odder
 8300 Odder
 9500 Hobro
 8260 Viby J
 8355 Solbjerg
 2500 Valby
 8300 Odder
 6100 Haderslev
 7620 Lemvig
 8240 Risskov
 2880 Bagsværd

Mette Bang
 Mette Nguyen Hoa Vo
 Mette Nielsen
 Mette Stitz
 Mia Juul Laursen
 Mie Rikke Lehmann
 Mike Madsen
 Mike Timming
 Miki Kobayashi
 Mikkel Jonas L. Kristensen
 Morten Juul Matmskov
 Morten Kobberøge Fink
 Nadja Lund Stoffregen
 Nanna Als
 Nanna Dagmar Nikolajsen
 Nanna Kaysen
 Nanna Louise Laursen
 Nanna Møller Knudsen
 Natascha Gunborg
 Nhi Phuong Vu
 Nicolaj Nordahl Lindby
 Nikolaj Heinrich Steffensen
 Nikolaj Janaka Hansen
 Olivia Katharina Friberg
 Oskar Lund
 Peter Dencker Nielsen
 Peter Hesselund Jeppesen
 Peter Thusing Næsted
 Rasmus Burmeister
 Rasmus Frost Grønbech
 Rasmus Kjærgaard Kristensen
 Rasmus Langberg Schmidt
 Ronnie Helbæk Witt Mortensen
 Sabine Kjær Strand
 Sabrina Lillelund Kolding
 Sara Søndergaard Kristensen
 Sarah Pedersen
 Sebastian Nørgaard Bach
 Siff Hansen Hjerde
 Signe Bay Dahlgaard
 Signe Nøhr Villebro
 Simon Dalgaard Salmønsen
 Simon Frydenborg Schantz
 Simon Reinholdt Durand
 Simon Rosendall Pedersen
 Simon Vinther Sørensen
 Sofie Dalsgaard Bergland
 Sofie Stougaard Vindum
 Sofie Thørring Vinsten
 Sofie Valentin Kruse
 Stine Astrid Nørgaard
 Stine Rønn Nielsen
 Svend Oliver Haugaard Digens
 Søren Fjalland Nørbygaard
 Søren Overgaard Petersen
 Therkel Bojer Thomsen
 Thomas Feldbæk
 Thomas Givskov Jensen
 Thomas Holm Munslow
 Thomas Skjoldborg
 Tilde Sasha Dettlefsen
 Tobias Borup
 Tobias Martin Knudsen
 Toke Stein
 Tomas Strøbye
 Troels Laursen
 Troels Maabjerg Hansen
 Vibeke Christiansen

9000 Aalborg
 8381 Tilst
 7500 Holstebro
 8381 Tilst
 8700 Horsens
 8543 Hornslet
 7100 Vejle
 8860 Ulstrup
 Japan
 8330 Beder
 5260 Odense S
 7500 Holstebro
 9530 Støvring
 2400 København NV
 9000 Aalborg
 8300 Odder
 5600 Faaborg
 6051 Almind
 3540 Lyngø
 8210 Aarhus V
 9900 Frederikshavn
 4780 Stege
 2900 Hellerup
 8210 Aarhus V
 8660 Skanderborg
 Oskar Lund
 9240 Nibe
 5230 Odense M
 7620 Lemvig
 7000 Fredericia
 6650 Brørup
 8210 Aarhus V
 7120 Vejle Øst
 8362 Hørring
 9550 Mariager
 8300 Odder
 8740 Brædstrup
 Sarah Pedersen
 7130 Juelsminde
 9800 Hjørring
 7900 Nykøbing M
 5871 Frykø
 6600 Vejen
 6000 Kolding
 6100 Haderslev
 8270 Højbjerg
 8200 Aarhus N
 8370 Hadsten
 1253 København K
 6100 Haderslev
 8680 Ry
 9260 Gistrup
 5250 Odense SV
 6100 Haderslev
 7200 Grindsted
 7700 Tilst
 8260 Viby J
 8200 Aarhus N
 8240 Risskov
 8630 Skanderborg
 8000 Aarhus C
 8381 Tilst
 8462 Harlev J
 8464 Galten
 2000 Frederiksberg
 8660 Skanderborg
 8240 Risskov
 4300 Holbæk

Elevhold efterår 2016

Abdul Kironde	Uganda	Hayla Silva Søndergaard	9530 Støvring	Mette Stitz	8300 Odder
Agnes Bugge	8240 Risskov	Hella Huniche Chafra	8260 Viby J	Mie Rikke Lehmann	8543 Hornslet
Alfred Hundrup	8240 Risskov	Helle Squillaci	7900 Nykøbing M	Mike Tinning	8860 Ulstrup
Amalie Hviid Petersen	7100 Vejle	Hope Lilian Nambubi	Uganda	Morten Juul Malmsov	5260 Odense S
Amanda Veirum Hørgsgaard	8000 Aarhus C	Iben Kragh Rasmussen	7700 Thisted	Myleen Kyomuhendo	Uganda
Anders Leon Nordkap	9000 Aalborg	Ida Riiskjær Johannsen	8000 Aarhus C	Nadja Lund Stoffregen	9530 Støvring
Anders Nielsen	9400 Nørresundby	Isa Bella Madelena Normark	7500 Holstebro	Nanna Bjerge Dahl Henriksen	2610 Rødovre
Anders Ruge	8766 Vørre Snede	Jacob Clement Flø	8680 Ry	Nanna Hald Hermansen	6705 Esbjerg Ø
Anders Vase Yde	9800 Hjørring	Jacob Kowal Kjørås	5500 Middelfart	Nanna Høegholm E. Lauridsen	9500 Hobro
Andrea Plesner Bloch	8700 Horsens	Jacob Vinter Bisgaard	6200 Aabenraa	Nanna Kaysen	8300 Odder
Andreas Bang Nielsen	8930 Randers NØ	Jakob Buur Rasmussen	8600 Silkeborg	Natascha Gunborg	3540 Lyngø
Ane-Sophie Madsen	8464 Galten	Jakob Grøndahl Larsen	8300 Odder	Nicolaj Nordahl Lindby	9900 Frederikshavn
Anju Ishige	Japan	Jakob Rønde Andersen	8543 Hornslet	Nicolaj Ølgaard Lehmann	5500 Middelfart
Anna Amalia Ø. Christensen	7900 Nykøbing M	Jakob Stolz	8870 Langå	Nikolaj Heimisch Steffensen	4780 Stege
Anna Bjerg Lillevang	8000 Aarhus C	Janni Roldsgaard	5500 Middelfart	Nikolaj Janaka Hansen	2900 Hellerup
Anna Vilsøe Jensen	8382 Hinnerup	Jasmin Madsen Christensen	7080 Børkop	Oscar Arnkil Jørgensen	8560 Kolind
Anne Taanquist Hansen	8210 Aarhus V	Jeppje Vestergaard Nielsen	9800 Hjørring	Pauline Holmen	5500 Middelfart
Anne Veien	8000 Aarhus C	Jeppje Vinther Sørensen	8270 Højbjerg	Pernille Haahr Jensen	6823 Ansager
Annika Phariss	2730 Herlev	Jesper Nørgaard	8300 Odder	Pernille Sivertsen	9230 Svenstrup J
Anton Hedegaard Mortensen	5750 Ringø	Johanne Møller Kjeldsen	9400 Nørresundby	Peter Bjerre Knoblauch	5700 Svendborg
Anton Hedevang Hansen	4000 Roskilde	Jonas Ebbe K. Termansen	8600 Silkeborg	Peter Dencker Nielsen	9240 Nibe
Aske Pedersen	8210 Aarhus V	Josefine Isabella M. Huus	8382 Hinnerup	Peter Thusing Næsted	7620 Lemvig
Astrid Kirstine Engelst Olesen	7770 Vestervig	Juliane Bøgelund Thomsen	7400 Herning	Philip Sjøtoft Øen	2100 København Ø
Astrid Miezan Jakobsen	5000 Odense C	Julie Bundgaard	9690 Fjerritslev	Rasmus Burmeister	7000 Fredericia
Barbara Holt Bøgh	7500 Holstebro	Julie Højholdt Enemark	8210 Aarhus V	Rasmus Bøggild Kristensen	8300 Odder
Barbara Kyeremateng	Ghana	Julie Søndergaard Skov	7723 Give	Rasmus Erichsen	6100 Haderslev
Benjamin Friis Hansen	9620 Aalestrup	Julie Toft Iversen	7300 Thisted	Rasmus Estrup Christensen	8660 Skanderborg
Benjamin Mathias R. Løfqvist	8990 Fårup	Karen Holm Munslov	8240 Risskov	Rasmus Frost Grønbech	6650 Brørup
Bent Lorenzen	6470 Sydals	Kathrine Storm Rasmussen	8860 Ulstrup	Rikke Johanne Bastholm	5800 Nyborg
Berit Aagaard Sørensen	4040 Jyllinge	Katja Nesjan	2605 Brøndby	Ronja Niemann Lundrup	5000 Odense C
Bertram Alfa Solvmose	4390 Vipperød	Kent Mønstrei	6360 Tinglev	Ronnie Helbæk Witt Mortensen	8362 Hørring
Bo Thyrrri Sørensen	8000 Aarhus C	Kim Nielsen Borg	8452 Vestbirk	Sara Søndergaard Kristensen	8740 Brædstrup
Camilla Brokholm Pedersen	8930 Randers NØ	Kiyu Koyama	Japan	Sarah Bak Knakkegaard	8380 Trige
Caroline Søderberg	8000 Aarhus C	Kristian Brodersen Lind	8000 Aarhus C	Sarah Marie Aldinger	4100 Ringsted
Casper Houbjerg Brok	8752 Østbirk	Kristian Krogh Jensen	8800 Viborg	Sarah Pedersen	8361 Hasselager
Charlotte Murray Simonsen	1657 København V	Kristin Fosli Spanfelt	8240 Risskov	Sayed Omar Hasani	2870 Dyssegård
Charlotte Stougaard	8300 Odder	Lars Emil Egeberg Simonsen	6000 Kolding	Sayf Akbar Saad	6500 Vojens
Chorouq Al Helfi	6705 Esbjerg Ø	Lasse Wilken Nissen	6000 Kolding	Sebastian Nørgaard Bach	7130 Juelsminde
Christian Raymond Carstensen	5762 Vester Skerninge	Lasse Aagaard Jensen	8471 Sabro	Sidsel Larsen	2200 København N
Christina Nørskov Christensen	8300 Odder	Laura Damm	5800 Nyborg	Sidsel Toftbjerg Vase	8700 Horsens
Christina Termahlen Christensen	6950 Ringkøbing	Laura Lund Fokdal	9240 Nibe	Signe Vestergaard Boesen	5474 Veflinge
Christine Bak Mogensen	6818 Arre	Laura Marie Birkegaard	5856 Ryslinge	Sigrid Andersen	5856 Ryslinge
Christinna Moric	8260 Viby J	Laurids Zimmermann-Nielsen	5230 Odense M	Silas Johan Nørgaard Poulsen	9520 Skørping
Clara Eierstev Oszadlik	5700 Svendborg	Lea Hedegaard Boller	8000 Aarhus C	Simon Malling Olsen	8660 Skanderborg
Connie Laura Graversen	9620 Aalestrup	Line Juul Levisen	9460 Brovst	Simon Reinholdt Durand	6100 Haderslev
Daniel Facini	6100 Haderslev	Line Porse Hansen	8870 Langå	Simon Rosendal Pedersen	8300 Odder
Daniel Vestergaard Jøvar	9200 Aalborg SV	Luna Marie Sørensen	8930 Randers NØ	Simon Vinther Sørensen	8270 Højbjerg
Danny Bolmgreen Pedersen	3330 Gørløse	Lærke Weber Pedersen	8300 Odder	Sofie Funch Adamsen	8000 Aarhus C
David Moeslund Emborg	5240 Odense NØ	Mads Søvsø Mikkelsen	8660 Skanderborg	Sofie Holmgaard Kamp	1541 Skanderborg
Diana Ossman	4520 Svinninge	Magnus Højgaard Hede	8883 Gjern	Sofie Rosa Madsen	8700 København V
Dilan Tamirverdi	8300 Odder	Maja Bakkensen Bruun	6818 Arre	Stine Rønn Nielsen	9260 Gistrup
Ditte Helbeck Jensen	8560 Kolind	Maja Hørslev Sørensen	5380 Dalby	Svend Oliver Haugaard Digens	5250 Odense SV
Ditte Søgaard Enevoldsen	6630 Rødding	Maja Windfeldt Dam	8660 Skanderborg	Søren Esper Henning	8600 Silkeborg
Dorthe Rolsted Jessen	8240 Risskov	Maltha Aagaard Lindblad	5762 Vester Skerninge	Søren Overgaard Petersen	7200 Grindsted
Elisabeth Olsen	4690 Haslev	Marcus Reifling	7100 Vejle	Tanja Skat Sommer Knudsen	9740 Jerslev J
Emiko Yoshida	Japan	Maria Fogtmann Aabling	6261 Bredebro	Theis Toftbjerg Poulsen	7323 Give
Emil Duedahl Mønster	8220 Brabrand	Marie Friis Larsen	9220 Aalborg Øst	Therkel Bojer Thomsen	7700 Thisted
Emil Khoury	8000 Aarhus C	Marie Louise Nimann Wisborg	5600 Faaborg	Thomas Skjoldborg	7830 Vinderup
Emil Møhr Johnsen	8000 Aarhus C	Marie Maj Andersen	8300 Odder	Tine Suaning Leonie Pedersen	8653 Them
Emil Nørskov Rickers	5762 Vester Skerninge	Mariko Ono	Japan	Tomé Stein	8464 Galten
Emilie Skov Trinderup	9500 Hobro	Martha Øre	8355 Solbjerg	Tomas Strøbye	2000 Frederiksberg
Emma Lund	8660 Skanderborg	Martin Hybert Andersen	8300 Odder	Troels Alnor Einarson	8464 Galten
Emma Marie Lund	8260 Viby J	Marzeline Gato Nzamwitakuze	Rwanda	Troels Maabjerg Hansen	8240 Risskov
Emma Mei Helt Poulsen	8260 Viby J	Mathias Abildtrup Rasmussen	7323 Give	Uudus Zorigt	Mongoliet
Emma Nikander Jørgensen	8240 Risskov	Mathias Eberhardt B. Rasmussen	8350 Hundslund	Vibeke Christiansen	4300 Holbæk
Esben August H. Jensen	7700 Thisted	Mathias Vestergaard Götke	8240 Risskov	Vibeke Kjeldsmark	8260 Viby J
Esther Agnethe Ejskjær Gravholt	8210 Aarhus V	Mette Dyhrberg Rasmussen	7800 Skive	Yamin Ohnmar	Myanmar
Frederik Bilgrav-Nielsen	8000 Aarhus C	Mette Højer	7600 Struer	Yukari Muramatsu	Japan
Frederik Mønster S. Pedersen	7300 Jelling	Mette Kildegaard Hansen	8600 Silkeborg		
Frederik Vejlggaard Venø	5200 Odense V	Mette Nielsen	7500 Holstebro		

Skolens bestyrelse

Formand

Sonja Mikkelsen Vanførefonden
Junivej 35, 8210 Århus V

Øvrige bestyrelse

Kaj Vestergaard Nielse, næstformand Vanførefonden
P.P. Ørumsgade 11, Byg nr. 8, 8000 Århus C

Marianne Kofoed, Fondenes HusBevica
Otto Mønstedes Gade 5, 1571 København V

Mikkel Bundgaard DHF
Frederiks Allé 28 II., 8000 Århus C

Hanna Skovmose DHF
Østervangen 41 B, 5883 Oure

Susanne OlsenBevica
Skovgårds Allé 189, 3500 Værløse

Rikke Kastbjerg DHF
Østerby Allé 20, 8310 Tranbjerg J

Lone MøllerSpastikerforeningen
Stenhøjen 20, Munkerup, 3250 Gilleleje

Torben Madsen Muskelsvindfonden
Ahornvej 21, 4180 Sorø

Inge Carlsen UlykkesPatientForeningen og PolioForeningen
Almindingen 12, 6000 Kolding

Ejvind MortensenEgmont Højskolens Teknologi- & Kulturforening
Hølkenvej 84, Dyngby, 8300 Odder

Jens Bork Egmont Højskolens Elevforening
Vestervænget 39, 7323 Give

Wilton Jensen Egmont Højskolens Elevforening
Bakkedraget 8, 7490 Aulum

Skolens revisor

Hanne Skov/Steen PetersenBDO ScanRevision
Markedspladsen 2, 7400 Herning, tlf. 96 26 38 00

Skolens ansatte pt.

Pædagogisk afdeling:

Ann Jeppesen, Bente Kloppenborg, Bertil Sidenius, Bettina Rander, Bo Seiersen, Camilla With Aasager, Charles Hansen, Dan Ellegård, Hanne Mellemkjær, Hans Otto Lunde, Iben Lautrup, Inge Johnsen, Ingeborg Mate Holm, Jannie Jensen, James Naismith, Jesper Hansen, Jette Korsbak, Jin Fen Tao, Johannes Schönau, Karin Busk Sørensen, Karin Steen Steffensen, Kasper Rander, Kenneth Bork, Kim Asmussen, Lene Rosenberg, Lisa Schlage, Lone Barsøe, Lærke Kirkeby Beyen, Majken Graver Blohm, Maria Schönau, Mads Thøgersen, Max Hegård Kirkeby, Mette Nøregaard Lager, Michael Kirch Jensen, Michael Pedersen, Morten Wedege Mathiasen, Nikolaj Evans, Nina Numan, Ole Lauth, Peder Nielsen, Peter Scharling, Poul Erik Fink, Rasmus Schmidt, Sanne Rubinke, Stevie Kørvell, Søren Bojer Kristensen, Tine Schmidt, Yutaka Kataoka.

Hjælpe lærere:

Abdirahman Warsame, Adam Blak Jagd, Andreas Sheridan, Andreas Staugaard, Asger Carøe Sørensen, Bjørn Thiesen, Christina Hjort Jensen, Christine Zimmermann, Dorthe Mortensen, Elisabeth Kassow Grønlund, Ellen Marie Auken, Esben Kvist Lund, Fie Schlosser, Frederik Willems, Frida Kari Lien Iversen, Jason Pennington, Jes Bergholt Bach, Jonas Andersen, Lars Kirkegaard (praktikant), Line Winther, Lærke Hovmand-Olsen, Magnus Boje Juul, Maria Schou Madsen, Mike Madsen, Mikkel Leabourn Kristensen, Morten Kobberø Fink, Nanna Dagmar Nikolajsen, Nanna Møller Knudsen, Olivia Friberg, Rieko Fukuzawa Kornum, Sabrina Gonzales, Sami Hajslund, Siffe Hansen Hjerde, Simon Dalgaard Simonsen, Simon Frydenborg Schantz, Sofie Dalsgaard Bergland, Thomas Munslow Holm, Tilde Detlefsen, Timm Lasse Nikolas Nielsen, Tobias Grubbe, Tobias Knudsen.

Kontor & IT-afdeling:

Annette Poulsen, Eva Carlsund, Janni Boeriis Lindkvist Andersen, Kasper Viuf, Martin Gemzøe, Nicoline Busk Munch, Søren Ingvarsdan.

Hjemmehjælp & rengøring:

Anders Petersen, Camilla Hebsgaard, Charlotte Aspman Jensen, Cheanne Jensen, Christine Rasmussen, Emma Andersen, Flemming Overgaard, Inge Jensen, Joan Steen Sørensen, Line Serverin Nielsen, Luna Gervin, Majbrit Fig Tellstrøm, Sarah Holm, Sofie Rasch Lauritsen, Tina Julius Zastrow, Tove Thøgersen, Tea Højmark.

Køkken:

Anders Leitzke, Anton Severin Zastroa, Amanda From, Astrid Gaardsdal, Birgitte Johansen, Camilla Jensen, Carina Pedersen, Ditte Pelch, Filip Aurel Corvin, Frederik Holm, Gitte Pedersen, Jakob Bastholm, Jannie Pedersen, Jeanette Pedersen, Jonas Carlsen, Karen Mathiasen, Kasper Carlsen, Kasper Holm Pedersen, Kristine Zastrou, Lotte Dideriksen, Lotte Simonsen, Magnus Rander Jørgensen, Maibritt Lund Nielsen, Maria Rasmussen, Mette Jacobsen, Ole Rasmussen, Rasmus Beck, Rasmus Kirkegaard, Simon Tao Jakobsen, Susanne Christiansen.

Pedel:

Benny Jensen, Bjarne Bruus Kristensen, Christian Grann Hoelstad, Jesper Østergaard (frivillig), Jørgen Hasselbalch, Kristian Mandal, Kurt Ankerstjerne, Martin Lundgren Bilstrup, Max Rood Nielsen, Morten Dam Jensen.

Værft & Hou Søsportcenter:

Anna Ehrhorn, Anna Nissen, Claus Bevan Reimann, Helene Holmgaard, Holger Jensen, Hugo Simonsen, Ilse Dam, Jens Attrup, Jens Kilt, Lis Kronborg Jensen, Per Pedersen.

Vandhall:

Anders Pedersen, David Goss, Frederik Vestergaard, Johannes Jespersen, Lene Thorsø, Maria Junkert, Mihalache Tatiana Consela, Sebastian Jespersen, Tobias Winther, Signe Mellemkjær, Tenna Hansen.

EGMONT HØJSKOLENS ELEVFORENINGS

Rejse- og elevlegat

1. Egmont Højskolens rejse- og elevlegat.
2. Formål:
 - a. Yde tilskud efter ansøgning til en eller flere personer, der er medlem, til deltagelse i en af E.H.E.'s eller skolens arrangementer.
 - b. Yde tilskud til rejsedeltageres hjælpere.
 - c. Tilskud til etablering.
 - d. Tilskud til undervisningsmateriale mv. i forbindelse med ophold på skolen.
3. Indtægterne kommer fra indsamling, gaver og rente.
4. Kasserer for legatet er den til enhver tid værende kasserer i E.H.E.
5. Regnskabet revideres sammen med E.H.E. og fremlægges til godkendelse på generalforsamlingen.
6. Beløbet, der kan udbetales / benyttes hvert år, må ikke overstige renteindtægten.
7. Ændringer af fundatsen kræver mindst 2/3 stemmer for disse på generalforsamlingen.
8. Ansøgning indsendes til formanden for E.H.E. senest den 1. april, hvorefter bestyrelsen giver skriftligt svar til alle ansøgere senest den 30. april.
9. Såfremt E.H.E. opløses/ophører hviler legatet i to år. Startes der en ny elevforening inden to år, overgår legatet under nævnte fundats til denne. Dog bemærkes, at ændringer af fundats så først kan ske efter fire år. Hvis ikke der startes en ny forening efter de to år, administreres legatet af Egmont Højskolen til brug ved dennes rejser.

Hvis du skulle have interesse i at søge legatet, skal du henvende dig til Jens Bork, tlf. 75 73 19 95 for at få tilsendt ansøgningsskema.

På en af gangene på højskolen hænger en stor fotostat af Oluf Lauth med et hoved i skødet. Mange har spurgt ind til, hvad det egentlig gik ud på ...

I 1981 var Oluf Lauth ansat ved Danmarks Radio i Aarhus. Teknikerne spurgte ham: »Hvad ønsker du dig til din fødselsdag?« og svaret kom prompte: »Socialministerens hoved på et fad«.

Teknikerne fik derfor lavet en stor fotostat af ham med Ritt Bjerregaards hoved og et halvt fad klæbet på fotostaten.

I 1981 var det Handicapår og Ritt Bjerregaard fandt som Socialminister anledning til at indføre socialindkomst, som var et beregningsgrundlag for sociale ydelser. Da både Oluf Lauth og Holger Kallehauge havde en ret høj indkomst, ville de begge være overladt til at skulle anskaffe kørestole og andre hjælpemidler for egen regning. Dermed havde Ritt Bjerregaard afskaffet kompensationsprincippet.

Et forslag om, at hjælpemidler kunne betragtes som »værktøj for udførelse af erhverv« blev også afvist. Derfor ministerens hoved på et fad.

egmont højskolen

Egmont Højskolen
Hou • 8300 Odder
tlf. 87 81 79 00 • fax 87 81 79 79
giro 5 48 21 43
mail@egmont-hs.dk
www.egmont-hs.dk